القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی پہ تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ؕ

هیڅ کله به حاصله کړی نشئ تاسو | نیکی | تر هغې پورې | چه تاسو خیرات کړئ | له هغه څه نه چه | خوښوئ ئې تاسو

تاسو (پوره) نیکی هیڅکله حاصلولی نه شئ ترڅو چه تاسو خپل غوره څیزونه خیرات نه کړی

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ

او هغه څه چه خرڅ کوئ | د څه څیز نه | نو بیشکه | الله | په هغې باندې | پوهه دے | ټول د خوراک (څیزونه)

او هر څیز چه تاسو خیرات کوئ نو هغه الله ته ښه معلوم دی. د خوراک ټول څیزونه (چه

كَانَ حِلًّا لِّبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِیْلُ عَلٰی نَفْسِهٖ

حلال | وو | بنی اسرائیلو د پاره | مگر کوم چه حرام کړے وو (یخپله) یعقوب | په خپل ځان باندې

مسلمانانو له حلال دی هغه) بنی اسرائیلو له هم حلال وو مگر کوم څیزونه چه یعقوب یخپله په ځان حرام کړی وو.

مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ

وړاندې (د دے نه) | چه نازل کړے شوے وو | تورات | ووایه | راوړئ | تورات | پس ووئې لولئ

او (داخبره) د تورات نازلیدو نه وړاندې (شوې وه) درته ووایه چه ښه ده تورات راوړئ او هغه ولولئ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ

که چیرې | یئ تاسو | ریښتیا ویونکی | پس څوک چه | وتړی | په الله باندې | دروغ

که تاسو ریښتینی یئ؟ د دے نه پس هم چه څوک په الله تعالیٰ باندې

مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ

پس له دے نه | پس هم دغه دی | ظالمان | ووایه | ریښتیا وویل | الله

دروغ وتړی، هم دغه ظالمان دی (اے پیغمبره!) ووایه چه الله (څه وئیلی دی) ریښتیا

فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِیْمَ حَنِیْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿٩٥﴾

پس پیروی وکړئ | د ملت د ابراهیم | چه حنیف وو | او نه وو | له مشرکانو نه

ئې وئیلی دی پس تاسو د ابراهیم د طریقې پیروی وکړئ چه حق پرست وو او د مشرکانو نه نه وو.

اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِیْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا

بیشکه | وړومبے | کور | چه مقرر کړے شوے وو | خلقو د پاره | هم هغه دے چه | په مکه کښې دے | برکت والا

بیشکه د ټولو نه وړومبے عبادت گاه چه د خلقو د پاره مقرر شوے ده کوم چه په مکه کښې ده د برکت ځائے دے

وَّهُدًی لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿٩٦﴾ فِیْهِ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِیْمَ ۚ

او هدایت دے | د جهان خلقو د پاره | په دے کښې | نخښې دی | ښکاره | ځائے د اودریدو د ابراهیم

او خلقو د پاره د هدایت (مرکز) دے. په دے کښې ښکاره نخښې دی د ابراهیم علیه السلام (د عبادت) ځائے دے

وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ؕ وَلِلّٰهِ عَلَی النَّاسِ حِجُّ الْبَیْتِ

او څوک چه داخل شو په دے کښې | نو هغه شو په امن کښې | او د الله د پاره | په خلقو باندې (فرض دے) | حج | د بیت الله

او چه څوک ورننوځی هغه په امن شی او د الله په خلقو باندې داحق دے چه د دے کور زیارت دې کوی

مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

څوک چه | طاقت لري | دَ دے طرف ته | دَ تللو دَ لارے | او څوک چه | انکار وکړي | نو بېشکه | الله | بے پرواه دے

څوک چه دَ لارے توفیق لري. او څوک چه انکار وکړي نو دَ هغه ته دِ معلومه وي چه) الله

عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ

له عالمونو نه | ووایه | اے اهلِ کتابو! | ولے انکار کوئ | دَ آیتونو

دَ خلقو نه بے نیازه دے. (اے پېغمبره!) ووایه چه اے اهلِ کتابو! تاسو ولے دَ الله دَ حکمونو نه انکار

اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

دَ الله | او الله | گواه دے | په هغه چه تاسو کوئ | ووایه | اے اهلِ کتابو!

کوئ؟ سره دَ دے چه الله ستاسو په ټولو کارونو گواه دے چه تاسو یې کوئ. ته ورته ووایه چه اهلِ کتابو!

لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا

ولے منع کوئ تاسو | دَ الله دَ لارے نه | هغه څوک چه ایمان یې راوړے | تاسو غواړئ هغه

تاسو ولے دَ ایمان خاوندان دَ الله له لارے نه منع کوئ، لټوئ په کښے راویاستې، سره دَ دے

عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

کږه ول | او تاسو | گواه یئ | او نه دے | الله | بے خبره | دَ هغه نه | چه تاسو کوئ

چه تاسو بخپله (دَ هغه دَ حق کېدلو) گواهان یئ. او الله ستاسو دَ کارونو نه غافل نه دے.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

اے دَ ایمان خاوندانو! | که چرے خبره ومنئ تاسو | دَ یوې ټولۍ | دَ هغو خلقو نه | (چا ته چه) ورکړے شو کتاب

اے مسلمانانو! که تاسو دَ دے کتابیانو دَ یو ټولۍ خبره ومنله نو دَ ایمان راوړلو

يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ

نو هغوئ به تاسو بیا واپس کړي | ستاسو دَ ایمان راوړلو نه پس | کفر ته | او څنگه | تاسو انکار کوئ

نه پس به مو بیرته کفر ته بوځي. او س به تاسو کفر څنگه خوښ کړے شئ؟ او س

وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ

او ستاسو حال دا دے چه لوستلے شي | په تاسو | آیتونه دَ الله | او ستاسو په مینځ کښے | دَ هغه رسول دے

خو تاسو ته دَ الله تعالیٰ آیتونه اورولے شي، او دَ هغه پېغمبر ستاسو په مینځ کښے موجود دے.

ع ١٠ ١ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾

او څوک چه | مضبوطي سره ونیسي | الله | پس بېشکه هدایت وکړے شو هغه ته | په طرف دَ لارے سمے.

او چا چه دَ الله تعالیٰ په دین مینځکے ونگولے نو هغه سمه لار بیا موندلے.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ

اے مؤمنانو! | ووېرېږئ | دَ الله نه (داسے چه) حق دے | دَ هغه نه دَ وېرېدو | او تاسو مه مرئ

اے مؤمنانو! دَ الله نه داسے وېره کوئ څنگه چه دَ وېرېدلو حق دے او چه مرگ درله رانشي

إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

مګر | چه یئی مسلمانان | او (مضبوطه) ونیسئ | رسئ | دَ الله | ټول

خو په داسے حالت کښے چه تاسو مسلمانان یئ. او ټول په شریکه دَ الله رسئ په مضبوطئ سره ونیسئ.

وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً

او مه | جُدا جُدا کیږئ | او یاد کړئ | نعمت دَ الله | (چه هغه) په تاسو (وکړو) | هر کله چه تاسو وئ | دښمنان یو تر بله

او جُدا جُدا مه کیږئ، او دَ الله چه په تاسو کوم انعامات دی هغه یاد کړئ کله چه تاسو دَ یو بل دښمنان وئ

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

بیا هغه محبت واچولو | په مینځ دَ زړونو ستاسو کښے | پس شوئ تاسو | دَ هغه په مهربانئ سره | ورونړه دَ یو بل

بیا هغه ستاسو په زړونو کښے محبت واچولو او دَ هغه په مهربانئ تاسو ورونړه ورونړه جوړ شوئ

وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا ۗ كَذَٰلِكَ

او وئ تاسو | په غاړه | دَ کنده | دَ اور | بیا ئے بچ کړئ تاسو | له هغے نه | دغه شان

او تاسو دَ اور دَ کنده په غاړه ولاړ وئ، نو الله ترے نه خلاص کړئ دغه شان الله

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ

بیانوی | الله | تاسو ته | پاره | خپل ایتونه | دَ پاره دَ دے چه تاسو لار بیا مومئ | او پکار دے چه وی | له تاسو | یوه ډله

تاسو ته خپلے نخښے ښکاره بیانوی، چه تاسو په سمه لار باندے پاتے شئ. په تاسو کښے خامخا یو ټولے داسے

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ

چه بلی | دَ نیکئ طرف ته | او حکم کوی | دَ ښو کارونو | او منع کوی | له بدو کارونو نه

پکار دے چه خلق نیکئ طرف ته رابلی او ورته دَ ښو کارونو حکم کوی او دَ بدو کارونو نه ئے منع کوی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

او هم هغه دی | کامیاب | او مه کیږئ | په شان دَ هغو خلقو | چه فرقه فرقه شول

او هم داسے خلق به کامیاب وی. او دَ هغو خلقو په شان مه کیږئ چه په خپل مینځ کښے په ډلو ووېشل

وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

او اختلاف ئے وکړو دَ یو بل سره | پس له دے نه (چه) | راغلل هغوی ته | (روښانه) دلیلونه | او هم دا (خلق) دی | دوی ته

او دَ څرګندو دلیلونو راتلو نه پس په اختلافونو کښے اخته شول او هم دَ داسے خلقو دَ پاره ډیر

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ

(به) عذاب (وی) | ډیر لوئے | په کومه ورځ چه | به سپین وی | ځنے مخونه | او تور به وی | ځنے مخونه

لوئے عذاب مقرر دے، په کومه ورځ چه به ځنے مخونه روښانه وی او ځنے به تک تور شی نو دَ

فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

لیکن هغه خلق | دَ کومو چه به تور شی | مخونه دَ هغوی | ایا تاسو انکار وکړو | پس له ایمانونو خپلو نه

هغو خلقو دَ کومو مخونه چه به تک تور شی (هغوی ته به ووئیلے شی) ایا تاسو ایمان راوړو نه پس بیا کفر اختیار کړے

فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿١٠٦﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ

پس وڅکئ | عذاب | په بدل د هغه کښې چه تاسو به کفر کولو | لیکن هغه خلق چه | روښانه به وی

وو ، او س د خپل کفر په سزا کښې د عذاب خوند وڅکئ . او هغه خلق د کومو مخونه چه به روښانه

وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ؕ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ

مخونه د هغوی | پس (هغوی) د الله رحمت کښې به وی | (چه) هغوی به په دې کښې همیشه وی | دا | آیتونه

وی هغوی به د الله د رحمت په سیوری کښې وی او په دے کښې به همیشه وی ، دا د الله حکمونه دی

اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٨﴾

د الله دی | چه تلاوت کوو مونږ د هغې | په تا باندې | په حق سره | او الله نه غواړی | ظلم کول | په خلقو

چه مونږ ئې تا ته ټیک ټیک اوروو . او الله په مخلوقاتو باندې ظلم کول نه غواړی .

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿١٠٩﴾ ع ١١ ٢

او الله د پاره دی | هغه څه چه په اسمانونو کښې دی | او هغه څه چه په زمکه کښې دی | او د الله طرف ته به | بیرته ګرځولے شی ټول کارونه

او هر څه چه په اسمانونو او په زمکه کښې دی هغه ټول د الله دی . او ټول معاملے به آخر الله ته پیش کیږی .

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ

یئ تاسو بهترین اُمت | چه بهر ته راویستلے شوی یئ | د خلقو د پاره | تاسو حکم کوئ | د نیکو کارونو | او منع کوئ

(اے مسلمانانو!) تاسو بهترین قوم یئ کوم چه د خلقو (د هدایت) د پاره پیدا کړے شوی ئ تاسو خلقو ته د نیکئ حکم کوئ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا

د بدو کارونو نه | او ایمان راوړی | په الله | او که چرے | ایمان راوړے | اهل کتابو (هم) | خامخا به ډیره بهتره وه

او د بدو کارونو نه ئې منع کوئ او په الله باندې یقین لرئ ، او که اهل کتابو هم ایمان راوړے وے نو د هغوی د پاره به ډیره

لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ

هغوی د پاره | ځینی له هغوی نه | مسلمانان دی | او اکثر په هغوی کښې | نافرمانه دی | هیڅ کله به زیان ونه رسوی هغوی تاسو ته

غوره وه ، په هغوی کښې ځنے خو ایماندار دی خو اکثر په کښې فاسقان دی . هغوی تاسو ته هیڅ ضرر نه شی

اِلَّآ اَذًى ؕ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ قف

مګر څه لږ خفګان | او که چرے هغوی تاسو سره جنګ وکړی | نو وبه ګرځوی تاسو ته | شاګانے

رسولے فقط تکلیف کوی . او که تاسو سره جنګ شروع کړی نو زر به در ته شاګانے وښائی . او بیا به

ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا

بیا به هغوی ته مدد ورنه کړے شی | وغورځولے شو | په هغوی باندې | ذلت | هر ځائے کښې چه هغوی بیا مونده شی | مګر

هیڅوک د هغوی امداد و نه کړی . په دے خلقو باندې هر ځائے کښې چه بیا مومئ ذلت مسلط وی ، هو! که

بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ

په ذمه واری کښې | د الله د طرف نه | او په ذمه واری کښې | د خلقو د طرف نه | او هغوی راغلل په غضب کښې | د الله

چرے د الله په پناه کښې او د خلقو په پناه کښې وی او هغوی د الله په غضب کښې ګیر شوی دی .

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

وُ وهلے شوه | په هغوی باندې | محتاجي | دا | ځکه دپاره چه هغوی | انکار کولو

او محتاجي پرے راغوړېږلے دہ ۔ دا په دے وجه چه هغوی دَ الله تعالیٰ دَ حکمونو نه

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۭ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا

دَ ایتونو دَ الله | او وژل به هغوی | پیغمبران | په ناحقه | دا په دے وجه | (چه) هغوی نافرمانی کوله

انکار کولو او پیغمبران علیهم السلام به ئے په ناحقه وژل ' دَ دے وجه دا وه چه هغوی نافرمانی

وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ١١٢ لَيْسُوْا سَوَاۗءً ۭ مِنْ اَھْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَاۗىِٕمَةٌ

او دَ حد نه به تیریدل | هغوی ټول برابر نه دی | دَ اهل کتابو نه | یوه ډله دہ ولاړه

کرے وه او دَ حد نه وړاندې تیرشوی وُو ' خو ټول اهل کتاب برابر نه دی په هغوی کښے یو ټولے په حق (مضبوطه) ولاړه

يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَاۗءَ الَّيْلِ وَھُمْ يَسْجُدُوْنَ ١١٣ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

لولی | دَ الله ایتونه | دَ شپے په وختونو کښے | او هغوی | سجدے کوی | هغوی ایمان راوړی | په الله

دَ شپے په وخت کښے هم دَ الله ایتونه لولی او هغوئ ته سجده کوی ۔ په الله تعالیٰ او په اخرت

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

او په ورځ | دَ اخرت | او حکم کوی | دَ نیکو کارونو | او منع کوی | دَ بدو کارونو نه

باندې یقین لری او خلقو ته دَ نیکئ حکم کوی ، او دَ بدو کارونو نه ئے منع کوی

وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ١١٤ وَمَا يَفْعَلُوْا

او تلوار کوی | په نیکو کارونو کښے | او هم دا (خلق) دی | دَ نیکانو نه | او هغوی څه چه کوی

او په نیکو کارونو کښے ډیر بل نه وړاندې کیږی او دغه کسان دَ نیکانو په ټولی کښے شمیر دی ۔ او (دا خلق) چه

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ١١٥ اِنَّ

دَ نیکئ نه | هیڅکله به محروم نه کړے شی هغے (دَ اجر) نه | او الله | ښه پوهه دے | په پرهیزګارانو | بیشکه

هر یوه نیکی وکړی نو دَ هغے ناقدری به هیچرے نه کیږی او الله پرهیزګاران خلق ښه پیژنی ۔ بیشکه چا چه

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْھُمْ اَمْوَالُھُمْ وَلَآ اَوْلَادُھُمْ مِّنَ اللّٰهِ

کوم خلق چه | کافران دی | هیڅ کله به کار ونه کړی هغوی ته | دَ هغوی مال | او نه | دَ هغوی اولاد | دَ الله سره

کفر غوره کړے دے دَ الله دَ عذاب په مقابله کښے به نه دَ هغوی مالونه او نه دَ هغوی اولاد څه په کار

شَيْـــًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ ھُمْ فِيْھَا خٰلِدُوْنَ ١١٦ مَثَلُ مَا

هیڅ هم | او هم دا (خلق) دی | دوزخیان | هم هغوی به په دے کښے | همیشه وی | مثال دَ هغے کوم چه

راشی او دا دوزخیان دی په دے کښے به همیشه پراته وی ۔ کوم مالونه چه دوئ

يُنْفِقُوْنَ فِيْ ھٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْھَا صِرٌّ اَصَابَتْ

هغوی خرڅ کوی | دَ دے دنیا په ژوند کښے | په شان دَ هغه | هوا دے | چه په هغے کښے سخته یخنی وی | چه ورسیده و

(دَ اسلام برخلاف) دَ دنیا په دے ژوند کښے لګوی دَ هغے مثال دَ هغے باد په شان دے چه په کښے سخته یخنی وی او دَ هغه چا په

حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ۭ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ

فصل ته | د یو قوم | چا چه ظلم کړے وو | په خپلو ځانونو | بیا ئے هغه برباد کړو | او نه ئے ظلم کړے په هغوی | الله

فصلونو پریوځي چه په ځان ئے ظلم کړے وي نو فصل ورله تباه کوي ۔ او الله په هغوی هیڅ ظلم نه

وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۷﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا

لیکن | هغوی په خپلو ځانونو | (پخپله) ظلم کوي | اے د ایمان خاوندانو! | مه جوړوئ

دے کړے بلکه هغوی پخپله په خپل ځان زیاتے کړے دے ۔ اے مؤمنانو ! د مسلمانانو نه علاوه

بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ۭ وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ ۚ

رازدار (خوږ) | سوا د خپلو نه | هغوی کمے نه کوي تاسو ته | نقصان (رسولو) کښے | هغوی غواړي | چه تاسو ته تکلیف وي

نورو خلق خپل رازدار کوئ مه ، هغوی ستاسو په بربادولو کښے هیڅ کوتاهي نه کوي ، هغوی هغه خبره خوښوي په

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاۗءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ښ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ

بیشکه ښکاره شوې ده | دښمني | د هغوی له خولو نه | او څه چه | پټ دي | د هغوی سینو کښے

کومه چه تاسو ته تکلیف رسي او س خو ئے بغض د خولو نه هم ښکاره شو دے او کوم چه ئے په زړونو کښے پټ پروت دے

اَكْبَرُ ۭ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ

(هغه د دے نه هم) زیات دے | بیشکه بیان کړي دي موږ تاسو ته | آیتونه | که چرے تاسو

هغه خو لا د دے نه هم ډیر زیات دے ، موږ تاسو ته نخښے ښے څرګندے کړے ، که چرے تاسو د غور او فکر

تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۱۸﴾ هٰٓاَنْتُمْ اُولَاۗءِ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ

عقل لرئ | دا ورئ تاسو خو | هغه یئ (چه) | د هغوی سره محبت کوئ | او محبت نه کوي هغوی تاسو سره | او تاسو منئ

نه کار واخلئ ۔ تاسو خو یئ چه هغوی سره مینه محبت ساتئ ولے د هغوئ تاسو خوښ نه یئ اسره د دے

بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ښ

ټول کتابونه | او کله چه | هغوی ملاقات کوي تاسو سره | (نو) وائي | موږ (هم) ایمان راوړے دے

چه تاسو ټول آسماني کتابونه منئ او کله چه تاسو سره یو ځائے شي نو وائي چه موږ ایمان راوړے دے

وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۭ قُلْ

او هر کله چه ځان له شي | نو چیچي هغوی | په تاسو باندې | (د خپلے) ګوتے | له غصے نه | ووایه

او چه ځان له یوازے شي نو د ډیره قهره در پسے خپلے ګوتے په غاښونو چیچي ، ورته ووایه

مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۱۹﴾ اِنْ

مړه شئ | په وجه د خپلے غصے | بیشکه | الله | پوهه دے | د زړونو په راز | که چرے

چه د خپل قهر د لاسه مړه شئ ، بیشکه الله ته ستاسو د زړونو حال معلوم دے ۔ که چرے

تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۡ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

ورسیږي تاسو ته | نعمت | (نو) بد لګي په هغوی | او که چرے ورسیږي تاسو ته | (څه) تکلیف

تاسو ته څه فائده رسي نو دا خبره په هغوی بده لګي او که چرے درته څه تکلیف ورسیږي نو هغوی

يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ

نو خوشحاله شي | په هغې | او که چيرې | تاسو صبر وکړئ | او پرهيزګاري وکړئ | زيان به ونه رسوي تاسو ته

په دې خوشحاليږي. او که تاسو صبر وکړئ او د الله نه ويره کوئ نو د هغوی مکر و فريب تاسو ته

كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذْ غَدَوْتَ

مکر د هغوی | هيڅ | بيشکه | الله | په هغه څه چه کوي يې هغوی | احاطه کوونکې دے | او کله چه | ته په وخت د سبا راووتې

هيڅ ضرر نه شي ور رسولے، الله د هغوی د ټول کارونو راچاپېره دے. او ياد کړه (پيغمبره!) کوم وخت چې

مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللَّهُ

د خپل کور نه | چه تا کښينول | مسلمانان | (په) مورچو (کښې) | د پاره د جنګ | او الله

ته سحر د کوره بهر ووتلې او (د احد په ميدان کښې) مسلمانان د ځائے په ځائے په مورچو کښې د جنګ د پاره مقرر ول او الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ

اوريدونکے | پوهه دے | هر کله چه اراده وکړه | دوو ډلو | له تاسو نه | چه همت بائيللي هغوی | او الله

هر څه اوري او په هر څه پوهه دے هر کله چه ستاسو د لښکر نه دوو ټولو د نامردئ اراده وکړه. حال دا چې الله

وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ

د هغوی دوست (دے) | او په الله باندې | پکار دي چه توکل وکړي | مسلمانان | او بيشکه فتح درکړې ده تاسو ته

د دواړو مددګار وو. او مؤمنانو له خو هميشه په الله باندې توکل پکار دے. او (د ډېر ځله دا ډول) الله د بدر په ميدان کښې

اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٣﴾

الله | په بدر کښې | او تاسو کمزوري وئ | پس ووېريږئ | د الله نه | د پاره د دې چه | شکر وکړئ.

کښې ستاسو امداد کړے وو کوم وخت چه تاسو ډېر کمزوري وئ، پس د الله نه ويريږئ چه (د هغه په نعمتونو) شکر وکړے شئ.

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ

هغه وخت چه ته ويل تا | مؤمنانو ته | آيا کافي به نه وي تاسو د پاره | چه | مدد وکړي ستاسو

(هم د بدر هغه واقعه ياده کړه) کله چه تا مسلمانانو ته وئيل، آيا تاسو د پاره دومره کافي نه دي چه الله تعالیٰ

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ

رب ستاسو | په درې | زره | فرښتو سره | چه (د بره نه) نازلې وي | ولې نه

درې زره فرښتې راکوز کړي، او ستاسو امداد وکړي. ولې نه (کافي

إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ

که چيرې تاسو صبر وکړئ | او پرهيزګاري وکړئ | او (دښمن) په تاسو حمله وکړي | فوراً | نو امداد به وکړي ستاسو

ده) که چيرې تاسو صبر وکړئ او د الله نه ويره کوئ او بيا که چيرې هغه (دښمن) په ډېر جوش کښې په

رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾

رب ستاسو | په پنځو | زرو | فرښتو سره | (چه) خاص نخښې به لري

تاسو حمله وکړي نو الله به پنځو زرو فرښتو سره ستاسو امداد وکړي چه خاص نخښې به ورسره وي.

ع ۱۲ ۴

الربع

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَىِٕنَّ قُلُوْبُكُمْ

اونه دې جوړ كړې هغه (مدد) الله | مگر | زيرے | تاسو د پاره | او د پاره د دې چه په آرام شي | زړونه ستاسو

او دا خبره خو ورته الله تعالىٰ ځكه وكړه چه تاسو خوشحاله شئ او زړونه مو په ځائے

بِهٖ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٦﴾

په هغې | او نه (دے) مدد | مگر | د الله د طرف نه | چه غالب | خاوند د حكمت دے

شي ، او امداد خو هم د الله د طرف نه دے چه غالب او د حكمت خاوند دے

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآىِٕبِيْنَ ﴿١٢٧﴾

چه كوتره كړي يوه برخه | د هغو خلقو چه كافران دي | يا ذليل كړي هغوي | بيا هغوي واپس شي | ناكامه

(او دا) د دې د پاره چه د كافرانو يو ټولے هلاك كړي يا ئے خوار او ذليل كړي چه نامراده واپس لاړ شي .

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ

نشته دے | ستا | په دے كار كښې (دخل) | هيڅ څيز | يا (خو هغې) توبه نصيب كړي | هغوي ته | يا هغوي له عذاب وركړي

(اے پيغمبره ! د هغوي) فيصله ستا په لاس كښې نه ده كه د الله خوښه وي نو توبه ئے قبوله كړي كنې عذاب به وركړي

فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٨﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

ځكه چه هغوي | ظالمان دي | او د الله دي | څه چه په آسمانونو كښې دي | او څه چه | په زمكه كښې دي

ولے چه هغوي په ځان زياتے كوي او هر څه چه په آسمانونو او په زمكه كښې دي هغه ټول د الله دي .

يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

بخښنه كوي | چا ته چه وغواړي | او عذاب وركوي | چا ته چه وغواړي | او الله | بخښونكے

چا ته چه غواړي بخښنه كوي او چا ته چه غواړي عذاب وركوي او الله تعالىٰ بخښونكے

رَّحِيْمٌ ﴿١٢٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۪ ع ١٣

مهربان دے | اے | مؤمنانو ! | مه خورئ | سود | دوچند په بيا بيا دوچند ئي سره

مهربان دے . اے مسلمانانو ! تاسو سود مه خورئ چه هغه په څو څو چنده زياتيږي

وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ

او ووېرېږئ | د الله نه | د پاره د دې چه تاسو | كامياب شئ | او ووېرېږئ | د هغه اور نه | كوم چه

او د الله نه وېره كوئ چه تاسو كامياب شئ . او د هغه اور نه ځان بچ وساتئ كوم چه

اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ

تيار كړے شوے دے | د كافرانو د پاره | او حكم ومنئ | د الله | او د رسول | چه په تاسو

د كافرانو د پاره تيار شوے دے . او د الله او د رسول حكمونه منئ اُميد دے چه رحم

تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾ وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ

رحم وكړے شي | او منډه كړئ | د بخښنے طرف ته | د خپل رب | او جنت (طرف ته)

درباندې وكړے شي . او په هغه لاره په تلوار ځئ چه د الله تعالىٰ د مغفرت او هغے جنت ته ځي

عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِيْنَ

چه پلنوالے دَ هغې | دَ اسمانونو | او دَ زمکے (برابر) دے | تیار کړے شوے دے | پرهیزګارانو دَ پاره | کوم خلق چه

چه دَ هغې پلنوالے دَ اسمانونو او دَ زمکے برابر دے او دَ هغه پرهیزګارانو دَ پاره تیار کړے شوے دے چه په

يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ

خرڅ کوی | په ارام کښے | او سختئ (کښے) | او زغمی | غصه | او معاف کوی

خوشحالئ او بے حالئ دواړو کښے خپل مالونه خیرات کوی او غصه په قابو کښے ساتی او دَ خلقو

عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٤﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا

خلق | او الله | دوست لری | نیکان | او هغه خلق | هر کله چه وکړی

قصورونه معاف کوی او داسے نیکان خلق دَ الله تعالیٰ ډیر خوښ دی او هغه خلق چه څهٔ خراب کار

فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا

څهٔ بدکار | یا ظلم وکړی | په خپلو ځانونو | نو یادوی | الله | بیا بخښنه غواړی

وکړی یا په خپل ځان څهٔ زیاتے وکړی نو (فورًا) الله تعالیٰ یادوی بیا دَ هغهٔ نه دَ خپلو

لِذُنُوْبِهِمْ ۠ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۫ وَلَمْ يُصِرُّوْا

دَ خپلو ګناهونو | او څوک | بخښلے شی | ګناهونه | سوا | دَ الله نه | او ضد نهٔ کوی

ګناهونو معافی غواړی او دَ الله تعالیٰ نه سوا څوک ګناهونه بخښلے شی، او کوم ګناهونه ئے چه

عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٥﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ

په هغه ګناه چه ئے وکړی | او هغوی پوهه وی | دغه خلق دی | چه بدله دَ دوی | بخښنه ده

کړی وی په هغے ضد نهٔ کوی او هغوی پوهیږی. او دَ داسے خلقو بدله داده چه الله تعالیٰ به ورته

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

دَ دوی دَ رب دَ طرفه | او باغونه دی | چه بهیږی به | لاندے دَ هغے نه | نهرونه | همیشه به وی (هغوی)

بخښنه وکړی او داسے باغونه به ورکړی چه دَ هغے لاندے به نهرونه بهیږی چه په هغے کښے به هغوی

فِيْهَا ۭ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ

په هغے کښے | او ښهٔ ده | بدله | دَ عمل کونکو | بیشکه تیر شوی دی | تاسو نه وړاندے | واقعات

همیشه وسیږی او دَ نیک عمل کونکو دَ پاره دا ډیره ښه اجر دے. بیشکه تاسو نه وړاندے ډیر واقعات تیر شوی دی

فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٣٧﴾

پس وګرځئ | په زمکه کښے | بیا وګورئ | څنګه | شو | انجام | دَ دروغ ګڼړونکو

نو تاسو دَ زمکے په مخ وګرځئ او وګورئ چه چا دَ الله حکمونه دروغ ګڼړل دَ هغوئ څهٔ انجام شو ؟

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٨﴾

دا (قرآن) | بیان دے | دَ خلقو دَ پاره | او | هدایت | او نصیحت | پرهیزګارانو دَ پاره

دا (قرآن) دَ ټولو خلقو دَ پاره یو بیان او پرهیزګارانو دَ پاره هدایت او نصیحت دے.

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾
اومهٔ سستیږئ | اومهٔ غمژن کیږئ | او تاسو | به غالب یئ | که چرې یئ تاسو ربتیني مؤمنان
او تاسو همت مهٔ بائیلئ او مهٔ غم کوئ او هم تاسو به غالب راځئ که چرې تاسو خپل دشته ایمان لرئ.
إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ
که چرې ورسیږي تاسو ته | (څه) زخم | نو رسیدلے (دے) | قوم (دَ کافرانو) ته | زخم | په شان دَ هغې
که (څهٔ) تاسو ته (په دې جنګ کښې) زخم لګیدلے دے نو دې قوم (کافرانو) ته هم داسې زخم لګیدلے دے.
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
او دا | (دَ فتح او ماتې) ورځې | اړوو را اړوو مونږ | دَ خلقو په مینځ کښې | او دَ پاره دَ دې چه جدا کړي | الله
او دا خو حالات دي کوم چه مونږ (وار په وار) په خلقو کښې بدلوو رابدلوو. او مقصد هم دا چه الله په تاسو کښې
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
مؤمنان | او جوړ کړي | ځنې په تاسو کښې | شهیدان | او الله | دوست نهٔ لري
هغه خلق ګوزلمانځي کوم چه مؤمنان دي او په تاسو کښې ځنو ته دَ شهادت درجه نصیب کړي او دَ الله ظالمان
الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ
ظالمان | او دَ پاره دَ دې چه بیخي پاک کړي | الله | مسلمانان | او ختم کړي
خوښ نهٔ دي او په دې وجه هم چه الله دَ ایمانداروڅ (دَ ګناهونو نه) پاک صفا کړي او کافران
الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ
کافران | آیا | ګمان کوئ تاسو | چه داخل به شئ تاسو | جنت کښې | حال دا چه لا تر اوسه | نهٔ دے معلوم کړي
تباه کړي. آیا تاسو ګنړئ چه جنت ته به (اوچ په اوچه) داخل شئ حال دا دے چه الله په
اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾
الله | هغه خلق | (کوم چه) جهاد وکړو | په تاسو کښې | او (نهٔ دي) معلوم کړي | صبر کوونکي
تاسو کښې لا جهاد کوونکي نهٔ دي ازمائیلي او نهٔ ئې صبر کوونکي ازمائیلي دي.
وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ
او بیشکه | تاسو | آرزو کوله | دَ مرګ | وړاندې دَ دې نه چه | تاسو ملاقات وکړو دَ مرګ
او تاسو خو به دَ مرګ آرزوګانې کولې (خو هغه وخت) چه مرګ مو لیدلے نهٔ وو
فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ
پس ولیدو تاسو هغه | او تاسو کتل (په خپلو سترګو) | او نهٔ دے محمدٌ | مګر | یو رسول
نو اوس درته مرګ مخامخ راغے او تاسو ولیدلو. او محمد (صلی الله علیه وسلم) نورڅهٔ نهٔ دے خو بس یو پیغمبر دے
قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ
بیشکه تیر شوي دي | دَ هغهٔ نه وړاندې | پیغمبران | آیا بیا که چرې | دے وفات شي | یا قتل کړے شي
دَ دهٔ نه وړاندې نور پیغمبران هم تیر شوي دي. نو که دے وفات شي یا ووژلے شي

ع ١٤ ٥

انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ ؕ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ

په پونده وخپلو | بیرته وګرځي | او څوک چه | په پونده وخپلو | نو بیرته به ګرځئ تاسو

نو ایا تاسو به په اړو لو بڼیو (د اسلام نه) بیرته ګرځئ؟ او (یاد ساتئ) څوک چه کفر ته واپس وګرځي

فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

شکر ګزارو ته | الله | او ډیر زر به بدله ورکړي | هیڅ (هم) | الله ته | هغه به هیڅ کله زیان ونه رسوي شي

نو هغه الله ته هیڅ نقصان رسولے نه شي۔ او الله به ډیر زر شکر ګزارو بندګانو ته بدله ورکړي

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ؕ

په نیټه سره | لیکلے شوے | مګر د الله په حکم | چه مړ شي | یو نفس له | او دا ممکنه نه ده

او هیڅ یو ژوندے د الله د حکم نه بغیر مړ کیدے نه شي، مرګ خو په نیټه لیکلے شوے دے

وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ

او څوک چه | د دے نه | مونږ ورکوو هغه ته | د دنیا | ثواب | غواړي | او څوک چه

او څوک چه دنیوي ثواب غواړي مونږ به ورله په دنیا کښې ثواب ورکړو او څوک چه د

يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَسَنَجْزِى الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

شکر ګزارو ته | او مونږ به ډیر زر بدله ورکړو | د هغے نه | مونږ ورکوو هغه ته | د اخرت | ثواب | غواړي

اخرت د ثواب د پاره کار کوي نو هغه له به په اخرت کښې ثواب ورکوو او مونږ به ډیر زر شکر ګزارو له بدله ورکړو

وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ فَمَا

بیا نه (خو) | ډیرو | خدائي خلقو | د هغوي په ملګرتیا کښې | چه جهاد وکړو | له پیغمبرانو نه | او څومره (ډیر شول)

او (دا) ډیرے نه وراني) ډیر پیغمبران دو چه د هغوي په ملګرتیا کښې ډیرو خدائي خلقو جهاد وکړو۔ نو د الله په

وَهَنُوْا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا

او نه کمزوري شول | د الله په لاره کښې | په سبب د هغه مصیبت چه ورسیدو هغوي ته | هغوي همت بائیللو

لاره کښې چه کوم مصیبتونه ورته رسیدلي وو، په هغے باندې د هغوي زړه ونه پریوتو نه وو، نه کمزوري شوي وو

وَمَا اسْتَكَانُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۴۶﴾ وَمَا كَانَ

او نه وه | صابران | او الله دوست لري | ښکته شول | او نه

او نه ئے باطل ته سر ټیټ کړے وو او د الله صابره خلق خوښ دي۔ د هغوي خو بس دا

قَوْلَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا

ګناهونه زمونږ | مونږ د پاره | وبخښه | اے ربه زمونږ! | هغوي به وئیل | چه | (د دے نه) سوا | خبره د هغوي

دعا وه چه اے زمونږه ربه! زمونږ ګناهونه او زمونږ د لاسه

وَاِسْرَافَنَا فِىْٓ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا

او زمونږ زیاتے | زمونږ په کار کښې | او کلک کړه | زمونږ قدمونه | او مدد راکړه مونږ له

شوے زیاتے راته وبخښه ، او زمونږ پښے کلکے کړه او د کافرانو په

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ

په قوم | د کافرانو | پس ورکړو هغوی ته | الله | ثواب | د دُنیا | او ښه

مقابله کښې مونږ له فتح راکړه. نو الله تعالیٰ هغوی له د دُنیا ثواب هم ورکړو، او د آخرت

ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

ثواب | د آخرت | او الله | دوست لري | نیکان | اے | مؤمنانو!

ښه ثواب ئے هم ورکړو او نیکان خلق د الله تعالیٰ خوښ وي. اے مؤمنانو!

اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَرُدُّوْكُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا

که چرې تاسو خبره منئ | د کافرانو | نو هغوی به بیرته وګرځوي تاسو | په پوندو ستاسو | پس وُبه ګرځئ تاسو

که تاسو د کافرانو خبرے منئ نو په اړه لو ښپو به مو (کفر ته) واپس کړي، بیا به په سخت

خٰسِرِيْنَ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ ﴿١٥٠﴾

زیان کاره | بلکه | (هم) الله | ستاسو مالک دے | او هغه | ډیر ښه | مدد ګار دے.

نقصان کښے پریوځئ (د دوی خبرے مه اوری) بلکه الله ستاسو مددګار دے او هغه ډیر ښه مددګار دے

سَنُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ

اوس به مونږ وغورزوو | په زړونو کښے | د هغو خلقو چه | کافران دي | رُعب

مونږ به ډیر زر د کافرانو په زړونو کښے (ستاسو) رُعب وغورزوو،

بِمَآ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ

په سبب د هغے چه شریک کړی ئے دي هغوی | د الله سره | هغه څیز | چه نه دے نازل کړے | د هغے | (الله څخه) دلیل

ځکه چه دوی د الله سره داسے څیزونه شریک کړی دي چه د هغے په حقله الله هیڅ دلیل نه دے نازل کړے

وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۗ وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَقَدْ

او ځائے د هغوی | دوزخ دے | او خراب دے | ځائے د اوسیدو | د ظالمانو | او بیشکه

او د دوی ټیکاونړه دوزخ دے، او د ظالمانو ټیکاونړه ډیره بده ده. او الله تعالیٰ تاسو

صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗٓ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰٓى اِذَا

رښتیا کړه تاسو سره | الله | خپله وعده | هغه وخت چه تاسو وژل هغوی | د هغه په حکم | تر دے چه | هر کله

سره خپله وعده رښتیا کړه څه وخت چه (د جنګ په اول کښے) تاسو هغوی د الله تعالیٰ په حکم سره بے دریغه

فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَآ

تاسو کمزوري وښودله | او تاسو جګړه شروع کړه | په خپل کار کښے | او نافرماني وکړه تاسو | پس له دے نه چه

وژل خو چه تاسو بے زړه شوئ او په خپل کار کښے مو جګړه شروع کړه او د پیغمبر د حکم نافرماني مو وکړه پس له هغے نه چه

اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ۗ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا

وُئے ښودلو تاسو ته | هغه څیز | چه تاسو خوښولو | (څخه) په تاسو کښے | هغه (څوک) کوم چه غواړي | دنیا

الله درته ستاسو د خوښے څیز (مال غنیمت) وښودلو، په تاسو کښے څه خلق د دُنیا طلب ګار وُو

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ

او ځینې له تاسو څخه | کوم چه غواړي | اٰخرت | بیا | ئې وګرځولئ تاسو | له هغوی نه | د پاره د دې چه وازمائي تاسو

او ځینې د اٰخرت خواهشمند وو، نو تاسو ئې د کافرانو (د تعاقب) نه وګرځولئ چه ستاسو امتحان واخلي

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۵۲﴾

او بیشکه | هغه معاف کړئ | تاسو | او الله | لوئې د فضل خاوند دی | په مؤمنانو باندې

او (اوس الله) تاسو ته معاف وکړه ، او الله په مؤمنانو باندې مهربان دے .

اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ

هغه کله چه | تاسو لرې تللئ په تیښته کښې | او مخ نه راګرځولو تاسو | د چا طرف ته | او پیغمبر

(هغه وخت یاد کړئ) کله چه تاسو لرې وتلي وئ او هیچا ته مو پسته نه کتل او پیغمبر

يَدْعُوْكُمْ فِيْٓ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوْا

رابللئ تاسو | ستاسو د وروستو نه | بیا ئې ورسولو تاسو ته | د غم په بدل کښې غم | د پاره د دې چه غمژن نه شئ

درته د وروستو نه آوازونه کول ، پس (الله ستاسو تربیت د پاره) غم د پاسه غم درکړو د پاره د دې چه کوم څیز

عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ اَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ ۢ

په هغه څه چه | لاس نه ووتو ستاسو د لاس | او نه | په هغه څه چه | ورسیږي تاسو ته مصیبت | او الله | باخبره دے

ستاسو د لاس نه ووځي یا درته تکلیف ورسي نو چه په هغې غمژن نه شئ . او الله تعالیٰ ستاسو د

بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ

په هغه څه | چه کوئ ئې تاسو | بیا ئې | راولیږلو | په تاسو باندې | پس له | غم نه

کارونو نه خبر دے . بیا د دے (لوئې) غم نه پس ئې ستاسو په زړونو کښې اطمینان

اَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشٰى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ

امن | (یعنی) پرکالی | چه پټوله ئې | یوه ډله | له تاسو نه | او یوه ډله (هغه وه)

پیدا کړو چه یو قوي له خوب جوړه وړ کولے ، او یوے ډلے (د منافقینو)

قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

(چه) هغوی سره فکر وو | د خپلو ځانونو | هغوی ګمان کولو | په الله باندې | نا حق | ګمان

ته هغه وخت هم د خپلو ځانونو فکر وو ، او د الله تعالیٰ په حقله ئې په ناحقه د جاهلانو په شان

الْجَاهِلِيَّةِ ۗ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ

د جاهلیت | هغوی به وئیل | آیا | موږ د پاره | له دے کار نه | څه څیز (شته)؟

بدګمانیانې کولے ، وئیل به ئې چه په دے کار کښې موږ ته څه اختیار شته ؟

قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ۗ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

ووایه | بیشکه | کار | ټول | د الله دے | هغوی به پټولو | په خپلو زړونو کښې

ووایه (اے نبی!) یقیناً ټول خبرے هم د الله په اختیار کښې دي ، دا خلق په زړونو کښې هغه خبرې پټې ساتي

مَّا لَا یُبْدُوْنَ لَكَ ؕ یَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ

چه نهٔ یې ښکاره کوئ | تاته | وئیل به ئې | که چرې وې | مونږ د پاره | له دې کاره نه

کومې چه ستا په وړاندې نهٔ ښکاره کوی، دوی (په خپل مینځ کښې) وائی که څهٔ اختیار زمونږ په لاس کښې وې نو مونږ

شَیْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِیْ بُیُوْتِكُمْ

څهٔ څیز | نو نهٔ به ؤو قتل شوی مونږ | دلته | ؤوایه | که چرې | وئ تاسو | په خپلو کورونو کښې

به دلته نهٔ ؤو وژلے شوی. ورته ؤوایه چه که تاسو په خپلو کورونو کښې هم ناست وې

لَبَرَزَ الَّذِیْنَ كُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى

خامخا به بهر ته راوتلی ؤو | هغه خلق چه | (په تقدیر کښې) لیکلی وو | په هغوی باندې | وژلی کیدل | په طرف

نو د چا په نصیبه کښې چه مرګ لیکلے شوے ؤو، هغوی به د خپل مرګ ځایونو

مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَ لِیَبْتَلِیَ اللّٰهُ مَا فِیْ صُدُوْرِكُمْ

د ځایونو د وژلے کیدلو خپلو | او د پاره د دې چه ؤ ازمائی | الله | هغه څهٔ چه | ستاسو په سینو کښې دی

ته راوتلی ؤو. او دا (معامله) ځکه وشوه چه الله ستاسو د سینو پټ رازونه ؤ ازمائی، او

وَ لِیُمَحِّصَ مَا فِیْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ (۱۵۴)

او د پاره د دې چه پاک کړی | څهٔ چه | ستاسو په زړونو کښې دی | او الله | ښهٔ پیژنی | راز | د سینو

ستاسو د زړونو د غلتیا صفا کړی، او الله ته د زړونو راز ډیر ښهٔ معلوم دے.

اِنَّ الَّذِیْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ یَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ

بیشکه | هغه خلق چه | مخ ئې وګرځولو | له تاسو نه | په هغه ورځ | چه یو بل ته مخامخ شوے | دواړه ډلے.

په تاسو کښې چه کوم خلقو (د اُحد د جنګ په ورځ) د جنګ نه مخ اړولے وو هرکله چه دواړه ډلے یو بل ته مخامخ

اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّیْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَ لَقَدْ

بیشکه چه | ؤ ښویول هغوی | شیطان | په سبب د ځنې هغو عملونو | کوم چه هغوی کړی ؤو | او بیشکه

شوے، نو دا ځکه چه شیطان د هغوی د ځنو عملونو په وجه د هغوی قدمونه خویولی وو، الله د

عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ (۱۵۵)

معاف کړل | الله | هغوی له | بیشکه | الله | بخښونکے | د زغم خاوند دے

د هغو خلقو ګناه معاف کړه او الله یقیناً بخښونکے د زغم خاوند دے.

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَ قَالُوْا

اے | د ایمان خاوندانو! | مهٔ کیږئ | په شان د هغو خلقو | چه کافر شول | او وئې وئیل

اے مؤمنانو! د کافرانو په شان خبرے مهٔ کوئ چه د

لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِی الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا

خپلو وروڼړو ته | هرکله چه هغوی سفر وکړو | په زمکه کښې | یا هغوی ؤو | په جهاد کښې | که چرې وې هغوی

هغوی خپل خپلوان چرته په سفر ووځي یا غزا له لاړ شي (او مړه شي) نو هغوی وائی که چرے

عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً

سوبږ سره | نو نه به مړه کیدل | او نه به وژلے کیدل | چه وګرځوي | الله | دا (خبره) | ارمان

دوئ دلته موږ سره پاتے وے نو مړه شوي او وژلے شوي به نه وو دا سے خبرے الله د هغوئ په زړونو کښے د حسرت

فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

د هغوی په زړونو کښے | او الله | ژوندي کوي | او مړه کوي | او الله | هغه څه ته چه تاسو کوئ

پیدا کولو سبب ګرځوي، او الله ژوندي کول او وژل کوي ، او الله تعالیٰ ستاسو کاروبنه

بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ

ګوري | او که چرے | تاسو ووژلے شئ | د الله په لاره کښے | یا مړه شئ | خامخا بخښنه

وینی ګوري. او که تاسو د الله په لاره کښے ووژلے شئ یا مړه شئ نو د الله د طرف نه

مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِن مُّتُّمْ أَوْ

د الله د طرف نه | او (د هغه) رحمت | ډیر ښه دے | له هغه څه نه | چه هغوی جمع کوي | او که چرے مړه شوئ | یا

مغفرت او رحمت د هغه ټول مال نه ډیر ښه دے کوم چه دا خلق راغونډوي. او که تاسو مړه شئ یا

قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ

ووژلے شوئ | نو خامخا به د الله طرف ته | راجمع کړے شئ | پس په سبب د مهربانئ سره | له طرفه د الله نه

ووژلے شئ نو په هر حال الله ته به راټول کړے شئ. (اے پیغمبره!) دا د الله تعالیٰ مهرباني ده

لِنتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا

نرم شوے ته | د هغوی دپاره | او که چرے | وے ته | سخت خویه | د سخت زړه خاوند | نو هغوی (ټول) به پاشلی شوي

چه ته د خلقو ته ډیر زیات نرم یې او که ته تیز خویه سنګدله وے نو ټول خلق به ستا د خوا وشانه

مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

ستا د خوا وشا نه | پس معاف کړه ته | هغوی | او بخښنه وغواړه | هغوی دپاره | او مشوره کوه هغوی سره

تیښتیدلی وو ، نو د دوئ قصورونه معاف کړه او د دوئ په حقله د بخښنے دعا وغواړه او په معاملو کښے

فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

(په اهم) معامله کښے | بیا هر کله چه | ته پخه اراده وکړے | نو توکل وکړه | په الله باندے | بیشکه | الله

د دوئ سره هم مشوره کوه خو هر کله چه د څه خبرے پخه اراده وکړے نو بیا په الله توکل کوه. یقیناً توکل کوونکی کسان

يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ إِن يَنصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ

دوست لري | توکل کوونکی | که چرے مدد درکړي تاسو ته | الله | پس نشته دے هیڅوک غالب کیدونکے

د الله تعالیٰ ډیر خوښ وي. که الله تعالیٰ ستاسو مدد کوي نو هیڅ طاقت په تاسو غالب

لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنصُرُكُم مِّن بَعْدِهِ ۗ

په تاسو | او که چرے | هغه پریږدي تاسو | پس څوک دے هغه چه | مدد به درکړي تاسو ته | پس له دهٔ نه

نه شي راتلے او که الله تعالیٰ مو یوازے پریږدي نو بیا بل داسے څوک کیدے شي چه د هغه نه پس به تاسو له مدد درکړي

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۶۰﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ
او په الله باندې | پس توکل دې وکړي | مؤمنان | او نه دی (ممکنه) | نبي ډ پاره
او پکار دي چه مؤمنان په الله تعالیٰ باندې توکل کوي. او د هیڅ یو نبي دا کار نه دے
اَنْ يَّغُلَّ ۗ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ
چه خیانت وکړي | او څوک چه خیانت وکړي | نو هغه به راوړي | هغه څیز چه خیانت کړے ئې | په ورځ د قیامت
چه هغه دې خیانت وکړي او څوک چه خیانت وکړي نو هغه څیز به د قیامت په ورځ ځان سره راوړي
ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۱﴾
بیا | به پوره ورکړے شي | هر نفس ته | کوم چه هغه کړي وي | او په هغوي | به ظلم نه شي کولے.
بیا به هر چا ته د خپل عمل پوره پوره بدله ورکولے شي او په هیچا به هیڅ زیاتے نه کیږي
اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ
نو ایا چا چه | پیروي وکړه | هغه (به ګڼ) په شان د هغه چا چه راغلو | په غضب کښې | د الله
نو ایا څوک چه د الله په رضا چلیږي د هغه چا په شان کیدے شي په چا چه د الله غضب شوے وي
وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶۲﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ
او ځائے د هغه | دوزخ دے | او هغه (ډیر) بد دے | ځائے د (واپس) ورتلو | د هغو (تولو) درجې دي | الله سره.
او دوزخ د هغه ټیکاو نه وي؟ او هغه ډیر خراب ځائے دے. الله سره د خلقو جدا جدا درجې دي.
وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۳﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ
او الله | ګوري | هغه څه چه هغوئ ئې کوي | بیشکه | احسان وکړو | الله
او الله تعالیٰ د هغوي کارونه ویني ګوري. الله تعالیٰ واقعي په مؤمنانو باندې ډیر لوئے
عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ
په مسلمانانو | هر کله چه راولیږلو | په هغوي کښې | یو پیغمبر | هم له هغوي نه
احسان کړے دے، چه په دوي کښې ئې د دوي (د خپل قوم) نه یو پیغمبر رالیږلے دے
يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ
چه تلاوت کوي | په هغوي | د هغه ایتونه | او پاکوي هغوي | او زده کوي هغوي ته | کتاب
چه هغه ورته د الله تعالیٰ ایتونه اوروي او د دوي (زړونه) پاکوي او دوئ ته د کتاب او حکمت
وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۶۴﴾ اَوَلَمَّآ
او علم | او بیشکه هغوي وو | د دې نه وړاندې | په ښکاره ګمراهئ کښې | ایا هر کله چه
تعلیم ورکوي، او د دې نه وړاندې خو دا خلق په ښکاره ګمراهئ کښې پراته وو. او کله چه (د احد په
اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى
ورسیده وتاسو ته | مصیبت | چه رسولے دے تاسو | د هغې نه دوچند | نو ووئیل تاسو | چه کوم ځائې نه
جنګ کښې) په تاسو باندې مصیبت راغلو دا سے مصیبت چه د دې نه دوچند تاسو په هغوي باندې (د بدر په جنګ کښې) راوستے وو نو تاسو ووئیل چه

النصف

هٰذَا ۭ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ

په هر څيز باندې | الله | بيشكه | خپله ستاسو د طرف نه راغلو | هغه | ووايه | (راغلي دا ؟)

بيشكه الله تعالٰى په هر څه . چه دا تاسو پخپله په ځان راوستے دے . ووايه ، دا د كوم ځائے نه راغے

قَدِيْرٌ ۝۱۶۵ وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ

قادر دے | او كوم چه | ورسيدو تاسو ته مصيبت | په هغه ورځ چه | يو بل ته مخامخ شوے | دواړه ډلے

قدرت لري . او كوم مصيبت چه په تاسو باندې په هغه ورځ راغے هركله چه دواړه ډلے (په اُحد كښې) يو بل ته مخامخ شوے

فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۶۶ وَلِيَعْلَمَ

پس په حكم د الله سره | او د پاره د دے چه معلوم كړي | مؤمنان | او د پاره د دے چه معلوم كړي

نو دا هم د الله په حكم سره وو چه الله مؤمنان ښكاره كړي . او منافقان هم بيل

الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ښ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

هغه خلق چه | منافقان شول | او ووئيلے شو | هغوي ته | راشئ | وجنګيږئ | په لاره كښې | د الله

كړي (هغه منافقان) چه وې ته ووئيلے شو چه راشئ د الله تعالٰى په لار كښې جنګ وكړئ

اَوِ ادْفَعُوْا ۭ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنٰكُمْ ۭ هُمْ لِلْكُفْرِ

يا دفع كړئ كافران | هغوي ووئيل | كه چرے مونږ پوهيدے | په جنګ كولو | نو خامخا به پيروي كړے وه مونږ ستاسو | هغوي خو كفر ته

يا (دښمن) دفع كړئ ، نو هغوي ووئيل كه مونږ ته معلومه وے چه (ن) جنګ دے نو مونږ به خامخا درپسے درغلي وو . د دے ورځ

يَوْمَىِٕذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ

په دغه ورځ | ډير نزدے شول | په نسبت (د دے چه دي) هغوي ايمان ته (نزدے) | هغوي وائي | په خپلو خلو

په وخت هم هغوي د ايمان په نسبت كفر ته زيات نزدے وو . دوي په خلے هغه خبرے كوي ، چه په

مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ۝۱۶۷

هغه څه چه نه دي | د هغوي په زړونو كښې | او الله | زيات پوهه دے | په هغه كوم چه | هغوي پټوي

زړونو كښې ئے هغے نه دي او كومے خبرے چه دوي پټوي هغه الله ته ډيرے ښے معلومے دي .

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا

دا هغه خلق دي كوم چه | ووئيل | خپلو وروڼو ته | او په خپله ناست وو له جنګ نه | كه چرے هغوي زمونږ خبره منلے

دا هغه خلق دي چه پخپله خو ناست پاتے شول او د خپلو وروڼو په حقله ئے ووئيل چه كه زمونږ خبره ئے منلے

مَا قُتِلُوْا ۭ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ

نو نه به وو قتل شوي | ووايه | دفع كړئ تاسو | له خپله ځانه | مرګ | كه چرے | يئ تاسو

نو وژلي شوي به نه وُو . ورته ووايه ، كه چرے تاسو په دے وينا كښې رښتوني يئ نو د خپل ځان نه مرګ

صٰدِقِيْنَ ۝۱۶۸ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۭ

رښتوني | او ګمان مه كوه | په هغو خلقو چه | ووژلے شول | د الله په لاره كښې | د مړو

دفع كړئ . او څوك چه د الله په لار كښې وژلے شوي دي ، هغوي هيڅكله مړي مه ګڼره

بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿١٦٩﴾ فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ

بلکه ژوندي دي | د خپل رب سره | هغوئ ته روزي ورکولے شي | خوشحاله دي | په هغه څه چه ورکړي دي هغوئ ته الله

بلکه هغوي خپل رب سره ژوندي دي رزق ورته ورکولے شي. (او) الله تعالیٰ چه د خپل فضل نه هغوي ته څه ورکړي

مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ

له خپل فضل نه | او هغوي خوشحاليږي | د هغو خلقو (په نسبت) | چه لا نه دي يو ځائے شوي | د هغوي سره

دي په هغې خوشحاله دي. او د هغو خلقو په نسبت خوشحالي کوي چه لا وروستو (په دنيا کښې) دي او هغوي

مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٧٠﴾

له هغوي نه وروستو | چه نشته دے (هيڅ) خوف | په هغوي | او نه هغوي | په غمژن شي

سره (په برزخ کښې) ملاؤ نه دي، هغوئ له نه څه ويره شته، او نه به خفه کيږي.

يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ

هغوي خوشحاليږي | د الله په انعام | او فضل | او (په دے خبره) چه الله | نه ضائع کوي

هغوي د الله تعالیٰ په نعمت او فضل ډير خوشحاله دي. او په دے خبره چه الله تعالیٰ د مؤمنانو

اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٧١﴾ اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ

اجر | د مؤمنانو | کوم خلق چه | حکم ومنلو | د الله | او د رسول

اجر نه ضائع کوي. چا چه د زخم خوړلو نه پس هم د الله او رسول

مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛؕ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ

پس له هغې نه چه | ورسيدلو هغوي ته | زخم | د هغو (ټولو) د پاره چا چه | نيکي وکړه | د هغوي نه

په آواز باندې ځان حاضر کړو، په هغوئ کښې چه کوم نيکان او پرهيزګاران

وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٢﴾ اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ

او پرهيزګاري ئې وکړه | اجر دے | ډير لوئے | هغه خلق چه | وويل هغوي ته | خلقو | چه بيشکه | (مخالفو) خلقو

دي هغوئ له لوئے اجر مقرر دے، دا هغه (مؤمنان) دي چا ته چه خلقو وويل چه کوم ئې (د مکې) کافرانو

قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا

جمع کړے دے (لښکر) | د پاره ستاسو | پس ووېرېږئ د هغوي نه | نو هغوي نور زيات شول | په ايمان کښې | او هغوي ووئيل

ستاسو په مقابله کښې فوج جمع کړے دے د هغوي نه ووېرېږئ نو دے خبرې د هغوي ايمان نور زيات کړو او وے وئيل

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿١٧٣﴾ فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ

کافي دے مونږ د پاره | الله | او هغه ډير ښه کارساز دے | بيا هغوي واپس شول | د الله په احسان | او فضل سره

چه مونږ له الله يوازے بس دے او هم هغه بهترين کارساز دے. پس هغوي د الله په نعمت او د هغه په فضل سره کامياب

لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ

ونه رسيدلو هغوي ته | (څه) تکليف | او پيروي وکړه هغوي | د رضامندۍ د الله | او الله

واپس شول، هغوي ته څه تکليف هم ونه رسيدو او د الله د رضا کارونه هم وکړو. او الله

وقف لازم

ع ۱۷ ۸

مع

ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿١٧٤﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ

دوستان خپل | چه ویروی | شیطان دے | دا (خبر ورکونکی) | بیشکه چه | فضل دے | خاوند د لوئے

دیر لوئے فضل خاوند دے. یقین وکړئ دا هم شیطان دے چه تاسو د خپلو دوستانو نه ویروی۔

فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ

او غمژن دې نه کړی تا | مؤمنان | که چرې یئ تاسو | او ویریږئ له ما نه | پس مه ویریږئ تاسو د هغوی نه

نو تاسو د هغوی هیڅکله مه ویریږئ او (صرف) هم ما نه ویره کوئ که چرې تاسو واقعی مؤمنان یئ. او (اے نبی!) تا د هغو

الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ

هیڅ هم | الله ته | هیڅ کله نقصان نه رسوی | بیشکه هغوی به | په کفر کښې | زغلی | هغه خلق کوم چه

خلقو په کارو نو مه غمژن کوه څوک چه د کفر په اختیارولو کښې تلوار کوی دوی هیڅ کله د الله هیڅ تاوان نه شی کولے.

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ

او هغوی له | په آخرت کښې | (څه) برخه | هغوی د پاره | جوړ کړی | چه نه | الله غواړی

الله دا غواړی چه په آخرت کښې ورله هیڅ برخه ورنه کړی. او هغوی له

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ

په بدله د ایمان کښې | کفر | واخستو | کوم خلقو چه | بیشکه | دیر لوئے | عذاب دے

لوئے عذاب مقرر دے. چا چه د ایمان په بدله کښې کفر په بیعه اخستے دے.

لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ

او خیال دې نه کوی | دردناک | عذاب دے | او هغوی د پاره | هیڅ | الله ته | هغوی به هیڅ کله زیان ونه رسوی

هغوی یقینًا د الله تاوان نه شی کولے، او هغوی له دردناک عذاب مقرر دے. او کافران دې دا

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۗ

د هغوی د ځانونو د پاره | بهتر دی | هغوی ته | چه زمونږ مهلت ورکول | کافران دی | هغه خلق چه

خیال نه کوی چه کومه مونږ دوی له د بهترئ د پاره مهلت ورکوو

اِنَّمَا نُمْلِيْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٧٨﴾

سپکوونکے | عذاب دے | او هغوی د پاره | گناهونه | چه هغوی نور زیات وکړی | بیشکه مونږ خو مهلت ورکوو هغوی ته

دا مهلت خو مونږ ځکه ورکوو چه هغوی په گناهونو کښې نور زیات شی او هغوی له سپکوونکے عذاب مقرر دے

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى

ترڅو چه | چه تاسو یئ په هغې باندې | په هغه (حال) | مؤمنان | الله به هیڅ کله پرے نږدی

دا نه شی کیدے چه الله تعالیٰ مؤمنان په دا سے حالت کښې پریږدی کوم چه (نن صبا) ستاسو دے بلکه

يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ

خبر ورکوی تاسو ته | او الله (هیڅکله) نه دے چه | له پاک نه | ناپاک | جدا کړی

هغه به پاک او پلیت خلق جدا کوی . او د هغه دا طریقه هم نه ده چه تاسو قول د غیبو په خبره

عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِىْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۣ

په غیب باندې | او لیکن | الله | غوره کوي | له خپلو رسولانو نه | څوک چه وغواړي

خبر کړي ، د دې د پاره الله په خپلو پیغمبرانو کښې چه څوک غواړي هغه غوره کوي

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ

پس ایمان راوړئ | په الله | او د هغه په پیغمبرانو | او که چیرې | ایمان راوړئ تاسو | او پرهیزګاري وکړئ تاسو | نو تاسو د پاره

نو تاسو په الله او په پیغمبرانو باندې ایمان راوړئ او که د ایمان او پرهیزګارۍ په لار روان وسئ نو ډیر لوی اجر به

اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۹﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ

ثواب دې ډیر لوئې | او هرګز دې خیال نه کوي | هغه خلق چه | شومتیا کوي | په هغه څه چه ورکړي هغوي ته الله

بیا مومئ . او په چا چه الله د مال فضل کړې دې او هغوي پکښې شومتیا کوي

مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ

له خپل فضل نه | چه هغه بهتر دي | د هغوي د پاره | بلکه | هغه (څه) | بد دي | هغوي د پاره | ژر به طوق واچولي شي هغوي

نو دا خیال دې نه کوي چه شومتیا ورته بهتره ده بلکه دا ګډي په حقله نقصان دې ، د هغه د شومتیا مال

مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ

د هغه څه | په کوم کښې چه هغوي شومتیا کړې ده | په ورځ | د قیامت | او هم د الله د پاره دې | میراث

به ورته د قیامت په ورځ د غاړې تیزندۍ کړې شي . او د اسمانونو او زمکو ټول میراث

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۸۰﴾ لَقَدْ ع ۱۸ ۹

د اسمانونو | او د زمکې | او الله | د هغه څه نه | چه تاسو کوئ | (ښه) خبردار دې | یقیناً

یوازې د الله تعالیٰ دې . او الله ستاسو په کارونو ښه خبر دې ، بیشکه

سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ

اورېدلې ده الله | خبره | د هغو خلقو چه | دوئ وویل | بیشکه الله | محتاج دې | او مونږ

الله د هغه خلقو خبره واورېده چه دائې وویل چه الله محتاج دې او مونږ غنیان

اَغْنِيَاۗءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وقف لازم

غنیان یو | ژر ده چه مونږ به ولیکو | هغه څه چه | هغوي وویل | او قتلول د هغوي | پیغمبرانو لره | په ناحقه

یو مونږ به د دوي دا خبره هم ولیکو او (دا مو هم لیکلي دي) چه دوي به په ناحقه پیغمبران وژل .

وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۱۸۱﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

او مونږ به ووایو | وڅکئ | عذاب | سوزوونکې | دا (بدله) ده | د هغه څه | چه وړاندې لیږلي دي

او (چه وخت راشي نو) دوي ته به ووایو چه اوس د اور د عذاب خوند وڅکئ . دا ستاسو د خپلو لاسونو دا لیږلې

اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۱۸۲﴾ اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا

ستاسو لاسونو | او چه | الله (خو) | نه دې | ظلم کوونکې | په بندګانو | کوم خلق چه | وویل

ګټه ده او الله د بندیانو په حقله یو ذره ظالم نه دې . څوک چه داوائي چه الله

إِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ إِلَيْنَآ أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا

چه الله (خو) | مونږ ته وعده اخستې ده | چه مونږ ایمان رانه وړو | په یو رسول باندې | ترهغه پورې چه | راوړي مونږ ته

مونږ ته وئیلي دي چه په هیڅ یو پیغمبر به ترهغه ایمان نه راوړو چه (اول) هغه زمونږ په وړاندې

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِي

قرباني | چه وخوري هغه | اور | ووایه | بیشکه راوړي وو تاسو ته | پیغمبرانو | له ما نه وړاندې

داسې قرباني ونه کړي چه (د غیب) اور راشي او هغه وخوري ورته ووایه چه زما نه وړاندې پیغمبرانو تاسو ته څرګندې نښې

بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

معجزې | او هغه شے چه | ووئیل تاسو | پس ولې | ووژل تاسو هغوی | که چرې | یئ تاسو

راوړي وې او هغه نخښې هم راوړې وې چه تاسو غوارلې نو هغوی مو ولې ووژل؟ که تاسو رښتیني

صٰدِقِينَ ١٨٣ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ

رښتیا ویونکي | پس که چرې | هغوی تا دروغژن وګڼي | نو دروغژن ګڼلے شوي وو | پیغمبران | وړاندې له تا نه

یئ. که اوس دوی تا دروغژن ګڼي، نو تا نه وړاندې هم ډیر پیغمبران دروغژن ګڼلے شوي

جَآءُو بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيرِ ١٨٤ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ

راوړي وو هغوی | روښانه دلیلونه | او صحیفې | او کتاب | روښانه | هر یو نفس | څکونکے د

دي، چه هغوی ښکاره نخښې او صحیفې او روښانه کتاب راوړي وو. هر ژوندے به یو ځل

الْمَوْتِ ۗ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ فَمَنْ

مرګ دے | او بیشکه چه پوره پوره به درکړے شي تاسو ته | اجرونه ستاسو | په ورځ | د قیامت | پس څوک چه

مري. او تاسو ته به خپل پوره اجر د قیامت په ورځ درکړے شي. نو څوک چه

زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ

به لرې وساتلے شي | له اور نه | او داخل به کړے شي په جنت کښې | پس بیشکه هغه کامیاب شو | او نه دے | ژوند

د دوزخ د اور نه بچ شي، او جنت ته داخل شي، هغه کامیاب شو. او د دنیا ژوند نو څه نه

الدُّنْيَآ إِلَّا مَتٰعُ الْغُرُورِ ١٨٥ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوٰلِكُمْ

د دنیا | مګر | سامان | د دوکے | تاسو به خامخا وازمائیلے شئ | په خپلو مالونو کښې

دي خو څرګند د دوکې دے. (مسلمانانو!) ستاسو د مالونو او ستاسو د سرونو

وَأَنْفُسِكُمْ ۚ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ

او په خپلو ځانونو کښې | او خامخا به واورئ | د هغو خلقو نه | چه ورکړے شوے دے هغوی ته | کتاب

ازمینت به خامخا کیږي، او تاسو به د هغه خلقو نه چه مخکښې ورته کتاب ورکړے شوے دے

مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوٓا أَذًى كَثِيرًا ۚ وَإِنْ

له تاسو وړاندې | او له هغه خلقو نه | چه مشرکان دي | د اذیت (خبرې) | ډیرې | او که چرې

او د مشرکانو د خلقو نه ډیرې تکلیف رسوونکې خبرې اورئ، او که

تَصۡبِرُوۡا وَتَتَّقُوۡا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ الۡاُمُوۡرِ ﴿١٨٦﴾ وَاِذۡ

تاسو صبر وکړئ | او پرهیزګاري وکړئ | نو بیشکه | دا | دَ لوئے همت | کار دے | او هر کله چه

تاسو صابره پاتے شئ او خان بچ وساتئ نو دا ډیر د اوچتے حوصلے کار دے . او (یاد کړه) هر کله

اَخَذَ اللّٰهُ مِيۡثَاقَ الَّذِيۡنَ اُوۡتُوا الۡكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ

واخستو | الله | اقرار | هغو خلقو نه چه | ورکړے شوے وو | کتاب | چه خامخا بیانوئ هغه | خلقو ته

چه الله د هغو خلقو نه کوم چه اهل کتاب دی دا وعده اخستے وه چه تاسو به دے (کتاب تعلیمات) په خلقو

وَلَا تَكۡتُمُوۡنَهٗ فَنَبَذُوۡهُ وَرَآءَ ظُهُوۡرِهِمۡ وَاشۡتَرَوۡا

او مهٔ | پټوئ هغه | نو وغورزولو هغوی هغه | دَ خپلو شا ګانو نه وروستو | او واخستلو هغوی

باندے واضحه کول دی او پټ به ئے نهٔ ساتئ خو هغوی دا وعده شا ته وغورزوله او د الله کتاب ئے په

بِهٖ ثَمَنًا قَلِيۡلًا فَبِئۡسَ مَا يَشۡتَرُوۡنَ ﴿١٨٧﴾ لَا تَحۡسَبَنَّ

دَ هغے په بدله کښے | قیمت | لږ | پس ډیر بد دے | هغه چه | هغوی اخلی | ته هیڅ کله خیال مهٔ کوه

لږ قیمت خرڅ کړو ، او ډیره خرابه سودا ئے وکړه . څوک چه په خپلو (بداو)

الَّذِيۡنَ يَفۡرَحُوۡنَ بِمَاۤ اَتَوۡا وَّيُحِبُّوۡنَ اَنۡ يُّحۡمَدُوۡا

په هغو خلقو | چه خوشحالیږی | په هغه څه چه | هغوی کوی | او خوښوی | چه د هغوی تعریف وشی

کارونو خوشحالیږی او دا غواړی چه په داسے کارونو د هغوی مدح ووئیلے شی

بِمَا لَمۡ يَفۡعَلُوۡا فَلَا تَحۡسَبَنَّهُمۡ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الۡعَذَابِ

په هغه څه چه | هغوی نهٔ دی کړی | پس ګمان مهٔ کوه په هغوی باندے | په خلاصی کښے | له عذاب نه

کوم چه هغوی کړی نهٔ وی ، نو ته دا خیال مهٔ کوه چه هغوی ګنے د عذاب نه خلاص شول ، د

وَلَهُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿١٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ

او هغوی له | عذاب دے | دردناک | او الله د پاره ده | بادشاهی | دَ اسمانونو | او زمکے

هغوی د پاره خو دردناک عذاب مقرر دے . او د اسمانونو او زمکے مالک یوازے الله دے

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيۡءٍ قَدِيۡرٌ ﴿١٨٩﴾ اِنَّ فِيۡ خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ ع ١٩ ٩ ١٠

او الله | هر څیز باندے | قادر دے | بیشکه | په پیدا کولو کښے | دَ اسمانونو

او الله په هر څهٔ قدرت لری . دَ اسمانونو او دَ زمکے په پیدا کیدو

وَالۡاَرۡضِ وَاخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى الۡاَلۡبَابِ ﴿١٩٠﴾

او زمکے | او په اختلاف | دَ شپے | او ورځے کښے | خامخا نخښے دی | دَ عقلمندو د پاره

کښے ، او دَ شپے ورځے پرله پسے په تلو راتلو کښے هغه عقلمندو د پاره ډیرے نخښے دی

الَّذِيۡنَ يَذۡكُرُوۡنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوۡدًا وَّعَلٰى جُنُوۡبِهِمۡ

هغه خلق چه | یادوی | الله | په ولاړه | او په ناسته | او په خپلو اړخونو

چه په ولاړه ، په ناسته او په اړخ (هر حال کښے) الله تعالیٰ یادوی .

وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا
او فکر کوي | په پیدا او ښت کښې | دَ اسمانونو | او دَ زمکې | اے زمونږ ربه
او دَ اسمانونو او دَ زمکې په پیدا او ښت کښې فکر کوي (او دا وائي) چه اے زمونږ ربه

مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾
نه دي پیدا کړي تا | دا | عبث | پاک یې ته | پس ګوساته مونږ له عذاب | دَ اور نه .
دا عجیبه څیزونه تا بے فائدې نه دي پیدا کړي ته (دَ هر عیب نه) پاک یې پس مونږ دَ اور دَ عذاب نه بچ کړه .

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا
اے زمونږ ربه! | بیشکه تا | چه څوک | داخل کړل | اور ته | پس بیشکه رسوا کړل تا هغوي | او نشته دے
اے زمونږ ربه! تا چه څوک په دوزخ کښې واچولو نو هغه تا ډیر ذلیل او شرمولو . او دَ (داسې)

لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا
دَ ظالمانو | څوک مددګار | اے زمونږ ربه! | یقیناً | مونږ واوریدلو | یو اواز کوونکے
ظالمانو دَ پاره څوک مددګار نشته . اے زمونږ ربه! مونږ دَ یو اواز کوونکي اواز واوریدو چا چه

يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا
چه بلنه کوي | ایمان طرف ته | چه | ایمان راوړئ | په خپل رب باندې | بیا مونږ ایمان راوړو | اے زمونږ ربه
دَ ایمان طرف ته بلنه کوله ، چه په خپل رب باندې ایمان راوړئ پس مونږ ایمان راوړو اے زمونږ ربه!

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا
پس معاف کړه | مونږ ته | زمونږ ګناهونه | او لرے کړه | مونږ نه | بدئ زمونږ | او وفات کړه مونږ
زمونږ ګناهونه وبخښه ، او زمونږ بدیانې زمونږ نه لرے کړه ، او دَ نیکانو دَ ډلې

مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ
دَ نیکانو سره | اے زمونږ ربه! | او راکړه مونږ ته | هغه چه | تا وعده کړے ده مونږ سره | دَ خپلو رسولانو په ژبه باندې
سره مو خاتمه وکړه . اے ربه زمونږ! کومه وعده چه تا مونږ سره دَ پیغمبرانو په ژبه کړې ده هغه راسره پوره کړه

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَاسْتَجَابَ
او مه رسوا کوه مونږ | په ورځ | دَ قیامت | بیشکه ته | خلاف نه کوے | دَ خپلې وعدے | پس قبوله کړه دعا
او دَ قیامت په ورځ مو شرم پرده وساته ، بیشکه چه ته دَ خپلې وعدے خلاف نه کوے ، نو الله تعالی دَ

لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ
دَ هغوي | دَ هغوي رب | چه زه | نه | ضائع کوم | عمل | دَ هیڅ عمل کوونکي | له تاسو نه
هغوي دُعا قبوله کړه (او ورته یې ووئیل) چه زه په تاسو کښې دَ هیڅ عمل نه ضائع کوم

مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ
سړے دي | یا | ښځه | ځینې له تاسو له جنس دَ ځینو نه دي | بیا هغه خلق چا چه
که نارینه وي او که زنانه ، تاسو ټول دَ یو بل جزء یئ . نو هغه خلق کوم چه

هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ

هجرت وکړو | او وویستلے شول | د خپلو کورونو نه | او تکلیف ورکړے شو هغوی ته | په لاره زما کښے

هجرت وکړو او د خپلو کورونو نه وویستلے شوی دی او زما په لاره کښے ئے تکلیفونه اوچت کړی دی

وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ

او هغوی جنګ وکړو | او ووژلے شول | زهٔ به خامخا لرے کړم | د هغوی نه | ګناهونه د هغوی | او خامخا به داخل کړم هغوی

او کوم چه جنګ وکړو او ووژلے شول، زهٔ به خامخا د هغوی ګناهونه معاف کړم او داسے باغونو ته به ئے

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ

په جنتونو کښے | بهیږی به | د هغے نه لاندې | نهرونه | بدل له ده | له طرفه د الله نه

ور داخل کړم چه د هغے لاندې نهرونه بهیږی ، الله سره د هغوی ثواب مقرر دے ۔

وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ

او هم الله سره دے | ښهٔ | ثواب | او دو که کښے دې نهٔ غورزوی تا | ګرځیدل راګرځیدل

او ښهٔ ثواب هم د الله سره پروت دے ۔ د هغو خلقو کوم چه د کفر لاره اختیار کړے ده په ملکونو

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۟ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ

د کافرانو | په ښارونو کښے | دا فائده ده لږه | بیا | ځائے د هغوی دے

کښے (په عیش وعشرت سره) ګرځیدل راګرځیدل تا په دوکه کښے ونهٔ غورزوی ۔ دا ډیرو وړو مزے دی بیا د هغو ټیکاونړ

جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ

دوزخ | او خراب دے (هغه) | ځائے | لیکن | هغه خلق چه | ووېریدل | د خپل ربه | د هغوی د پاره

دوزخ دے، او هغه ډیره خرابه ټیکاونړه ده ۔ لیکن څوک چه د الله نه ویریږی، هغوی له داسے باغونه

جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا

جنتونه دی | چه روان دی | د هغے لاندې | نهرونه | هغوی به همیشه وی | په هغے کښے | میلمستیا

تیار دی چه د هغے لاندې به نهرونه بهیږی، هغوی به همیشه پکښے اوسیږی ۔ دا د الله

مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿۱۹۸﴾ وَاِنَّ

له طرفه د الله نه | او څهٔ چه | د الله سره دی | (هغه) ډیر ښهٔ دی | د نیکانو د پاره | او بیشکه

د طرف نه میلمستیا ده ، او د الله تعالیٰ سره چه څهٔ دی هغه د نیکانو د پاره ډیر ښهٔ دی ۔ او په

مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ

د اهل کتابو نه | خو هغه (هم) دی | چه ایمان راوړی | په الله | او په هغه څهٔ چه | نازل کړے شو

اهل کتابو کښے یقیناً داسے خلق هم دی کوم چه په الله تعالیٰ باندې او په هغه کتاب باندې کوم چه په تا

اِلَيْكُمْ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ

ستاسو طرف ته | او په هغه څهٔ چه | نازل کړے شول | د هغوی طرف ته | عاجزی کوونکی | الله ته

نازل شوے دے او په هغه کتابونو کوم چه (له تا نه وړاندې) نازل شوی دی ایمان لری داسے چه الله تعالیٰ ته عاجزی کوی

لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ

نهٔ اخلی | په بدله د اٰیتونو د الله | قیمت | لږ | هم دَ هغوی دَپاره دے | ثواب دَ هغوی

دَ خدائے اٰیتونه (د دنیا) په لږ قیمت نهٔ خرڅوی ، دَ هغو خلقو دَپاره دَ هغوی دَ رب سره

عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۱۹۹﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا

دَ هغوی دَ رب سره | بیشکه | الله | زر حساب اخستونکے دے | اے دَ ایمان خاوندانو! صبر وکړئ

اجر دے ، یقین وساتئ چه الله تعالیٰ ډیر زر حساب اخستونکے دے . اے مؤمنانو! صبر کوئ یو بل په

وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۲۰۰﴾

او محنت وکړئ په صبر کښے | او دَ جهاد دَپاره تیار اوسئ | او ووېرېږئ | دَ الله نه | دَپاره دَ دے چه تاسو | کامیاب شئ .

صبر آماده کوئ او خپل ځان دَ جهاد دَپاره تیار ساتئ . او دَ الله تعالیٰ نه ووېرېږئ چه تاسو ته کامیابی حاصله شی .

ع ۲۰ / ۱۱

سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّسِتٌّ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة نساء په مدینه کښے نازل شوی ده او پکښی یو سل شپږ اویا اٰیتونه او ۲۴ رکوعگانے دی

(شروع کوم په نامه دَ الله) لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے .

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

اے خلقو! | اُووېرېږئ | دَ خپل رب نه | چا چه | پیدا کړئ تاسو | له یو کس نه

اے خلقو! دَ خپل رب نه اُووېرېږئ چه تاسو ټول ئے دَ یو تن (آدم علیه السلام) نه پیدا کړئ

وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ

او پیدا ئے کړه | دَ هغهٔ نه | دَ هغهٔ ښځه | او خوارهٔ ئے کړل | دَ هغو دواړو نه | سړی | ډیر | او ښځے

او هم دَ هغهٔ نه ئے دَ هغهٔ جوړه (بی بی حوا) پیدا کړه او بیا دَ دے دواړو نه ئے ډیر سړی او ښځے (دَ زمکے په مخ) خوارهٔ کړل

وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

او اُووېرېږئ | دَ الله نه | چه سوال کوئ تاسو له یو بل نه دَ هغهٔ په نوم | او دَ رشتو نه | بیشکه | الله

او دَ الله نه اُووېرېږئ چه دَ هغهٔ په نوم تاسو دَ یو بل نه خپل حقونه غواړئ او دَ خپلولئ دَ تعلقاتو (رشتو) نه ، بیشکه الله

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿۱﴾ وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا

دے | په تاسو | نگران | او ورکړئ | یتیمانو ته | دَ هغوی مالونه | او مهٔ | بدلوئ

په تاسو ټولو باندے نگران دے . او دَ یتیمانو مالونه هغوی ته واپس کوئ ، او مهٔ خیز په خپل

الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ؕ

ناپاکه | په پاکو | او مهٔ | خورئ | مالونه دَ هغوی | یو ځائے شوی | دَ خپلو مالونو سره

خراب خیز مهٔ بدلوئ او دَ هغوی مالونه دَ خپلو مالونو سره (شریک) مهٔ خورئ

اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ﴿۲﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا

بیشکه هغه | دے | گناه | لویه | او که چرے | تاسو سره ویره وی | چه تاسو به انصاف نهٔ کړے شئ

دا ډیره لویه گناه ده . او که تاسو سره ویره وی چه دَ یتیمانو جینکو په حقله به انصاف

فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ

دَ یتیمانو جینکو په حق کښې | نو په نکاح کړئ هغه | کومې چه | خوښې وي ستاسو | له نورو ښځو نه

وُنه کړے شئ ، نو کومې نورې ښځې چه مو خوښې وي هغوئ دوه دوه

مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا

دوه دوه | او درې درې | او څلور څلور | بیا که چرې | تاسو سره ویره وي | چه تاسو به انصاف ونه کړے شئ

درې درې او څلور څلور په نکاح واخلئ ، نو که دا ویره درسره وي چه (دَ هغوئ په مینځ کښې

فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا

نو یوې ښځې | یا د وینځې سره چه | مالک وي پرې | ښي لاسونه ستاسو | دا | زیات نزدې دَے (دې ته) | چه نه

به) انصاف وُنه کړے شئ نو یوه (ښځه درله بس ده) یا هغه وینځې چه ستاسو ملکیت وي دَ بې انصافۍ نه دَ بچ کېدو

تَعُوْلُوْا ۝٣ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۭ فَاِنْ طِبْنَ

ظلم کوئ تاسو | او ورکوئ | ښځو ته | دَ هغوئ مهر | په خوشحالئ سره | بیا که چرې | هغه راضي وي

دَ پاره دا لار زیاته ښه ده ، او ښځو ته دَ هغوئ مهرونه په خوشحالئ ادا کوئ ، بیا که چرې هغوئ په خپله

لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ

تاسو ته (په پرېښودو) | څه څیز | دَ هغې (مهر) نه | (دَ خپل) زړه نه | نو خورئ هغه

رضامندئ تاسو ته په هغې کښې څه پرېږدي ، نو هغه ښه په مزه

هَنِيْٓــًٔا مَّرِيْٓــًٔا ۝٤ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ

په شوق سره | چه ځان پرې ښه موړ کړئ | او مه ورکوئ | بے عقلو ته | خپل مالونه | کوم چه | جوړ کړي دي الله

بے ضرره خورئ شئ ، او ناپوهه کسانو ته خپل مالونه مه حواله کوئ کوم چه الله تعالیٰ ستاسو

لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ

(سبب دَ) ژوندون ستاسو | او روزي ورکړئ هغوئ | له هغې نه | او واغوندوئ هغوئ ته | او وایئ | هغوئ ته

دَ ګذران دَ پاره ګرځولي دي او هغوئ له پکښې دوډئ او جامې ورکوئ ، او هغوئ سره په نرمئ

قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝٥ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ

خبره | ښه | او وُ ازمایئ | یتیمان | تردې چه | هر کله هغوئ وُرسي | (دَ) نکاح (عمر) ته

خبرې کوئ ، او دَ یتیمانو ازمیښت کوئ تردې چه دَ نکاح عمر ته وُرسي

فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ

بیا که چرې | معلومه شوه تاسو ته | له هغوی نه | هوښیارتیا | نو ورسوئ | هغوی ته | مالونه دَ هغوی

نو که تاسو پکښې لږ څه پوره عقل بیا موندو ، نو دَ هغوئ مالونه هغوئ ته حواله کوئ

وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ

او مه خورئ هغه | په فضول خرچئ | او په تلوار سره | (دَ دې نه) چه هغوی به لوئ شي | او څوک چه

او دَ هغوئ دَ لوئېدو دَ ویرې نه دَ مال په فضول خرچئ او په تلوار مه خورئ او څوک چه

كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ

وي | مالدار | نو ښکاره دي چه ځان وساتي | او څوک چه وي | محتاج | نو ښکاره دي چه وخوري | په ښه طريقه

دولتمند وي هغه له ښکاره ده چه هغه د يتيم د مال نه ځان وساتي او څوک چه محتاج وي هغه له ښکاره ده چه هغه په قدر د ضرورت

فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

پس هر کله چه | ورکړئ تاسو | هغوی ته | د هغوی مالونه | نو گواه نيسئ | په هغوی | او کافي دی | الله

د خوړلو، بيا هر کله چه يتيمانو ته خپل مالونه حواله کوئ، نو گواهان پرې نيسئ، او (سم) حساب اخستونکی خو بس (الله)

حَسِيبًا ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

حساب اخستونکی | سړو د پاره | برخه ده | له هغه څه نه چه | پرېښوده | پلار او مور | او خپلوانو

الله بس دی. د نارينه وو هم په هغه مال کښې برخه مقرره ده چه مور او پلار او خپلوانو نے پرېښودے وي

وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

او ښځو د پاره (هم) | برخه ده | له هغه څه نه | چه پرېښوده | پلار او مور | او خپلوانو

او د زنانو هم په هغه مال کښې برخه ده چه مور او پلار او (نورو) خپلوانو نے پرېښودے وي.

مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

هغه لږ وي د هغه نه | يا ډير | برخه | مقرر (ده) | او هر کله چه | حاضر شي | په تقسيم بانډې

که لږ وي هغه مال او که ډير وي، دا برخه (د الله د طرف نه) مقرره ده، او چه د تقسيم وخت له

أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ

خپلوان | او يتيمان | او مسکينان | پس ورکړئ هغوی ته | د هغه نه

خپل خپلوان، يتيمان او غريبان را حاضر شي، نو هغوی له هم پکښې څه نا څه ورکړئ

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا

او وايئ | هغوی ته | خبره | ښه | او وېرېدل ښکاره دي (الله نه) | هغه خلقو له | که چرې هغوی پرېږدي

او هغوی سره په نرمئ سره خبرې کوئ، او هغه خلقو ته ښکاره دي چه هغوی د دې خبرې نه ووېرېږي که چرې

مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

له خپل ځان نه وروستو | اولاد | کمزوری | چه وه وېرېږي | په هغوی بانډې | پس هغوی له وېرېدل ښکاره دي د الله نه

هغوی د خپل ځان نه وروستو (هم داسې) کمزوري او بے وسه اولاد پرېږدي نو هغوی به د هغوی په حقله څنگه فکر وي پس

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ

او وئيل ښکاره دي | خبره | محکمه | بيشکه | هغه خلق چه | خوري | مالونه | د يتيمانو

هغوی له ښکاره دي چه هغوی د الله نه ووېرېږي او سمه پخه خبره کوي. څوک چه د يتيمانو مالونه په نا حقه خوري هغوی

ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

په ظلم سره | بيشکه چه | هغوی خوري | په خپلو خيټو کښې | اور | او زر ده چه هغوی داخل شي | دوزخ ته

نور څه نه کوي خو خپلې خيټې د اور نه ډکوي ، او د دوزخ بل اور ته به زر واچولے شي.

ع ۱۰ / ۱۲

يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِىٓ أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ

حکم کوی تاسو ته | الله | ستاسو د اولاد په حق کښې | چه د سړی برخه | برابر ده | د برخې | د دوو ښځو

ستاسو د اولاد په حقله درته الله تعالیٰ حکم کوی ، چه د یو نارینه برخه د دوو زنانو برابر ده ،

فَإِن كُنَّ نِسَآءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ

بیا که چرې | وی | صرف جینکۍ | د دوو نه زیاتې | نو د هغوی د پاره دی | دوه برخې په دریو کښې | د ترکې نه

نو که چرې د مړی وارثانې دوه یا د دوو نه زیاتې زنانه وی نو هغوی له به په دریو کښې دوه برخې ورکړې شی

وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ

او که چرې | هغه (ښځه) وی | هم یو | نو د هغې د پاره ده | نیمه | او د هغه د مور پلار د پاره

او که یوه زنانه (وارثه) وی ، نو هغې له به نیم مال ورکړې شی ، او که د مړی اولاد

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ

په دواړو کښې هر یو ته | شپږمه برخه | د ترکې | که چرې | وی | د هغه | (څه) اولاد

وی نو د هغه په مور او پلار دواړو کښې هر یو له به شپږمه برخه ورکړې شی ،

فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ

بیا که چرې | نه وی | د هغه | (څه) اولاد | او د ده وارثان وی | د ده مور پلار | نو د هغه د مور د پاره

او که چرې اولاد ئې نه وی او مور پلار ئې وارثان شی نو د مور ئې دریمه

الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ

دریمه برخه ده | بیا که چرې | وی | د هغه | ورونه | نو د هغه د مور د پاره | شپږمه برخه ده

برخه مقرر ده ، او که چرې ورونه خویندې ئې پاتې وی نو د مور ئې بیا شپږمه برخه کیږی

مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِى بِهَآ أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَآؤُكُمْ وَأَبْنَآؤُكُمْ

پس (د) ادا کولو | د وصیت نه | چه وصیت کړې وی مړی د هغې | یا د قرض | ستاسو پلاران | او ستاسو ځامن

دا برخې به هله ویشلې شی چه اول د مړی وصیت پوره کړې شی یا که قرض (پړ) وی (نو هغه) به اول ادا کړې شی . ستاسو مینځ پلاران

لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً

تاسو نه پوهیږئ چه | څوک په هغوی کښې | زیات نزدې دی | تاسو ته | په نفع (رسولو کښې) | (دا برخې) مقرر دی

او ستاسو ځامن نو تاسو نه پوهیږئ چه څوک درته په فائده رسولو کښې نزدې دی ، دا برخې

مِّنَ اللّٰهِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١١ وَلَكُمْ

د الله د طرف نه | بیشکه | الله | دے | پوهه | خاوند د حکمت | او تاسو د پاره ده

الله مقرر کړې دی ، بیشکه الله په هر څه پوهه او هر مصلحت نه واقف دے . او چه ستاسو

نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ

نیمه | د هغې (مال) کوم چه پریښودو | ستاسو ښځو | که چرې | نه | وی | د هغوی | (څه) اولاد

ښځې کوم مال پریږدی ، په هغې کښې ستاسو نیمه کیږی ، که چرې د هغوی اولاد نه وی .

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ

بیا که چیرې | وي | دَ هغوئ | څهٔ اولاد | پس ستاسو ده | څلورمه برخه | دَ هغې چه | هغه پریږدي

او کهٔ اولاد ئې پاتې وي نو (بیا) دَ هغوئ په ترکه کښې ستاسو څلورمه برخه رسي

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ

پس (دَ اداکولو) | دَ وصیت نه | چه وصیت ئې کړے وي | دَ هغې | یا (پس دَ اداکولو) دَ قرض نه | او دَ هغوئ ده

دا هله چه اول دَ هغوئ وصیت پوره کړے شي یا قرض ئې اداکړے شي، او ستاسو په پاتې

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ

څلورمه برخه | دَ هغې چه | تاسو پریږدئ | که چیرې | نهٔ وي | ستاسو (څهٔ) اولاد | بیا که چیرې | وي

مال کښې دَ هغوئ څلورمه برخه ده، که چیرې ستاسو اولاد نهٔ وي، او کهٔ ستاسو اولاد

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ

ستاسو | (څهٔ) اولاد | نو هغوی دَ پاره ده | آتمه برخه | له هغه څهٔ نه چه | تاسو پریږدئ

پاتې وي، نو بیا ستاسو په ترکه کښې دَ هغوئ اتمه برخه کیږي

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

پس (دَ اداکولو) | دَ وصیت نه | چه تاسو وصیت کړے وي دَ هغې | یا دَ قرض نه | او که چیرې | وي | (څوک) سړے

هله چه ستاسو وصیت اول پوره کړے شي یا قرض (که پاتې وي) اداکړے شي. او که چیرې یو سړے یا

يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ

دَ کوم میراث چه وي | کلاله | یا (څوک) ښځه (داسې وي) | او دَ هغهٔ | ورور | یا | خور وي

یوه ښځه مړه شي چه نهٔ ئې مور پلار پاتې وي او نهٔ اولاد او یو ورور یا یوه خور ئې پاتې شي

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ

نو دَ پاره دَ هر یو | له هغوی نه | شپږمه برخه ده | پس که چیرې | وي هغوی | زیات | له دے نه

نو هر یو ته به شپږمه برخه ورکړے شي، او که ورونړه خویندے ئې دَ یو نه زیات وي

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ

پس هغوی شریک دي | په دریمه برخه کښې | پس دَ اداکولو دَ وصیت نه چه وصیت ئې کړے شوے دَ هغې | یا

نو هغوی ټول به په دریمه برخه کښې شریک کړے شي دا هله چه وصیت (اول) پوره کړے شي یا قرض اداکړے

دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ

(پس دَ) قرض نه | (په شرط دَ دې چه په وصیت کښې) دَ چا نقصان نهٔ وي | حکم دے | دَ الله | او الله

شي خو چه (دغه وصیت یا قرض) دَ ضرر دَ پاره نهٔ وي، دا دَ الله حکم دے او الله په هر څهٔ پوهه

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ

پوهه | دَ زغم خاوند دے | دا | حدونه دي | دَ الله | او څوک چه | حکم منی | دَ الله

او حلیم دے. دا دَ الله (مقرر کړی) حدونه دي، او څوک چه دَ الله او دَ هغهٔ

وَرَسُولَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

او د هغهٔ د رسول | هغه به داخل کړی | په جنتونو کښې | بهيږی به | د هغې لاندې | نهرونه | هغوی به هميشه وی

رسول حکمونه په ځائے کوی، هغوی به الله داسے باغونو ته داخل کړی چه د هغې (اونو) لاندې به نهرونه بهيږی

فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑬ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ

په هغې کښې | او دا ده | کاميابی | ډيره لويه | او څوک چه | نافرمانی کوی | د الله | او د هغهٔ د رسول

هميشه به په کښې وسيږی او هم دا ډيره لويه کاميابی ده. او څوک چه د الله او د رسول حکمونه ونه منی.

وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۪

او تيرشی | د هغهٔ د حدونو نه | هغه به داخل کړی | اور ته | (چه) هميشه به وی | په هغې کښې

او د الله د مقرر کړو حدونو نه وړاندې تيرشی، الله به هغه په دوزخ کښې داخل کړی چه هميشه به په کښې وی.

وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑭ وَالّٰتِىْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ ع ٢ ١٤

او هغهٔ ته به | عذاب وی | سپکوونکے | او کومے ښځے چه | کوی | بد کاری

او هغهٔ د پاره رسوا کوونکے عذاب مقرر دے. او ستاسو په زنانو کښې چه څوک بد کاری (زنا)

مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا

له ښځو ستاسو نه | نو گواهان راوغواړئ | په هغوی باندې څلور سړی | له خپلو نه | بيا کهٔ چرې هغوی گواهی ورکړهٔ

وُ کړی ، نو په هغوی باندې د خپلو سړو نه څلور تنه گواهان نيسئ، نو کهٔ څلور تنه پرې گواهی ورکړی

فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِى الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ

نو بندے کړئ هغوی | په خپلو کورونو کښې | تر هغې چه | او چتے کړی هغوی | مرگ | يا جوړه کړی

نو داسے ښځے په کورونو کښې تر هغې بندے کړئ چه مرگ ئے فنا کړی ، يا الله ورله

اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيْلًا ⑮ وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ

الله | هغوی له | څهٔ لار | او کوم دوه (ښځه سړے) چه | دا بد کار وُکړی | له تاسو نه | نو تکليف ورسوئ هغوی ته

څهٔ بله لار راوباسی . او په تاسو کښې کوم دوه کسان چه بد کاری وکړی نو تکليفونه ورله ورکړئ

فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا

نو کهٔ چرې | هغوی توبه وُکړی | او اصلاح وُکړی | نو مخ واړوئ | د هغوی نه | بيشکه | الله | دے | لوئے توبه قبلوونکے

نو کهٔ توبه وُباسی او خپل ځانونه سم کړی نو بيا هغوی پريږدئ . بيشکه الله توبه قبلوونکے

رَّحِيْمًا ⑯ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ

ډير رحم کوونکے | بيشکه | توبه (قبلول ئې) | په الله باندې | د هغو خلقو د پاره دی چه | کوی

مهربان دے. يقيناً الله تعالی توبه د هغو خلقو قبلوی چه بد کار په ناپوهئ

السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ

بد کار ونه | په ناپوهئ سره | بيا | توبه وُکړی | زر | پس هم دا خلق دی چه توبه قبلوی الله

سره وُکړی ، او بيا ډير زر توبه وُباسی ، هم داسے خلق دی د کومو توبه چه الله

عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

دَ هغوی | او دے | الله | پوهه | دَ حکمت خاوند | او نشته دے | توبه

قبلوی . او الله په هر څۀ پوهه او دَ هر مصلحت نه واقف دے . او دَ هغو خلقو توبه (څۀ توبه) نشته

لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰىٓ اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ

هغو خلقو لۀ کوم چه | کوی | بد کارونه | ترڅو چه | حاضر شی | یو کس ته په هغوی کښې

چه لګیا دی ګناهونه کوی . ترڅو چه په هغوی کښې دَ چا دَ مرګ وخت

الْمَوْتُ قَالَ اِنِّیْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ

مرګ | (نو) هغه ووائی | چه بیشکه ما | توبه وکړه | اوس | او نۀ هغه خلقو دَ پاره | چه مړه شی

راشی نو ووائی (یا رب!) زۀ اوس توبه کوم ، او نۀ (توبه) دَ هغه چا دَ پاره ده چه

وَهُمْ كُفَّارٌ ۭ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٨﴾

او هغوی | کافران وی | هم دا دی | چه تیار کړے دے مونږ | هغوی له | عذاب | دردناک .

کافران مړه شی دا هغه خلق دی کومو دَ پاره چه مونږ دردناک عذاب تیار کړے دے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ۭ

اے دَ ایمان خاوندانو! | حلال نۀ دی | تاسو دَ پاره | چه | وارثان شئ تاسو | دَ ښځو | جبرًا

اے مؤمنانو ! تاسو له روا نۀ دی چه په زبردستئ ځان دَ ښځو وارثان کړئ .

وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ

او | مۀ منع کوئ تاسو هغوی | دَ پاره دَ دے چه واخلئ تاسو (څۀ) په هغه کښې | کوم چه | ورکړل تاسو هغوی ته | مګر

او نۀ هغوی په دے خیال منع کوئ چه څۀ تاسو هغوی له (یو ځل) ورکړی وی دَ هغے څۀ برخه واخلئ سوا دَ

اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ

چه | هغوی وکړی | بدکاری | ښکاره | او ژوند تیروئ هغوی سره | په ښۀ طریقه ، بیا کۀ چیرے

دے صورت نه چه هغوی ښکاره بدکاری وکړی ، او ښځو سره په ښۀ طریقه ګذران کوئ . کۀ هغوی

كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْــًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ

تاسو نۀ خوښوئ هغوی | نو (څۀ) کېدے شی | چه نۀ به خوښوئ تاسو | یو څیز | او پیدا به کړی | الله | په هغے کښې

ستاسو خوښے نۀ وی نو دا کېدے شی چه یو څیز ستاسو خوښ نۀ وی ، او الله تعالیٰ تاسو له په هغے کښې ډیره

خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿١٩﴾ وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ

خیر | ډیر | او کۀ چیرے | تاسو غواړئ | بدلول | ښځه | په ځائے دَ بلے ښځے

فائده ایښې وی او کۀ تاسو د په ښۀ طریقه ګذران نۀ شئ کولے او) دَ یوے ښځے په ځائے بله ښځه بدلول غواړئ

وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْــًٔا ۭ

او تاسو ورکړے وی | یوے ته له هغوی نه | ډیری مالونه | نو مۀ | واپس اخلئ | له هغے نه | څۀ څیز

او تاسو هغے یوے له دَ دولت ډیرے هم ورکړے وی نو هم ترے نه هیڅ څیز واپس مۀ اخلئ .

أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٣٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ

ایا تاسو اخلئ هغه | په بهتان تړلو | او په ګناه ښکاره سره | او څنګه | تاسو اخستې شئ هغه

ایا تاسو دا غواړئ چه په بهتان تړلو او په ښکاره ظلم کولو باندې هغه مال واخلئ . او تاسو دا څنګه واپس اخستے

وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٣١﴾

او حال دا دے چه رسیدلی دی | ځینی له تاسو نه ځینو ته | او هغوی اخستے دے له تاسو نه | اقرار | سخت

شئ ، حال دا چه تاسو یو بل سره (د ښځې خاوند) لیدنه کاته کړی دی او هغوی له تاسو (د نکاح) پوخ قول او اقرار اخستے دے

وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

او مه نکاح کوئ | کوم سره چه نکاح کړے وی | ستاسو پلارانو | له ښځو نه | مګر هغه چه | وړاندې تیر شول

او هغه ښځو سره هیچرے نکاح مه کوئ کوم سره چه ستاسو پلارانو نکاح کړے وی د دے (حکم) نه وړاندې چه څه وشو هغه وشو

إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ

بیشکه دا خو | ډیره بے حیائی | او (د) غضب (خبره ده) | او بد دے | طریقه دے | حرام کړے شوے | په تاسو

دا ډیره د بے شرمئ ، د نفرت خبره او ډیر خراب دستور دے . په تاسو باندې حرامے دی

أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ

ستاسو میندے | او ستاسو لونړه | او ستاسو خوینډے | او ستاسو پلارانو خوینډے | او ستاسو میندو خوینډے | او وریرے

ستاسو میندے لونړه ، خوینډے ، د پلارانو خوینډے ، د میندو خوینډے ، وریرے

وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ

او خورزے | او ستاسو میندے | هغه چه تے ئے درکړے وی تاسو | او خوینډے ستاسو | چه له ق رولونه وی

خورزے ، او هغه میندے چه تے ئے درکړے دی او د ق خوینډے

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

او میندے | د ښځو ستاسو | او ستاسو د ښځو لونړه | چه اوس (پالنے کیږی) ستاسو په غیږ کښے | چه ستاسو د هغه ښځو نه پیدا وی

او خواښیانے ، او پرکتئ چه ستاسو په پرورش کښے او سیږی د هغو ښځو نه چه تاسو

دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

چه صحبت کړے وی تاسو | د هغوی سره | پس که چرے | نه وی کړے | تاسو د هغوی سره صحبت | نو څه ګناه نشته | په تاسو

ورسره کوروالے کړے وی ، نو که کور والے مو ورسره نه وی کړے ، نو بیا (پرکتئ) سره په نکاح کولو کښے هیڅ ګناه نشته

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا

او ښځے | د ځامنو ستاسو | هغه ځامن چه | له شا ملا نو ستاسو نه دی | او (دا) چه | تاسو جمع کړئ (نکاح کښے)

او ستاسو د خپلو حقیقی ځامنو ښځے (هغه هم په تاسو حرامے دی او دا هم چه په یو وخت کښے) دوه خوینډے

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

په مینځ د دوه خوینډو | مګر کوم چه | د دے نه وړاندې تیر شول | بیشکه الله | دے | بخښونکے | مهربان

یو ځائے (په نکاح) کړئ او چه څه تیر شو هغه تیر شو ، بیشکه الله بخښونکے مهربان دے .